

zariK

MAJ '18

KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

brezplačna revija za študente in dijake

Intervju:
Adi Smolar

Študelo:
Anketiranje po telefonu

Vseprisotna tematika:
Slovo

Festival:
Teden mladih 2018

Daleč od uvodnika, daleč od srca.

Še zadnjič pozdravljeni v uvodniku, dragi bralci. S festivalsko številko se poslavljam od funkcije odgovorne urednice in se s tem odpovedujem možnosti, da vam v uvodniku razlagam o svojih osebnih težavah. Od zdaj naprej bodo o tem poslušali le moji kolegi, kar bi bila morda tudi sicer boljša odločitev.

Z Zapikom sem si delila vsa dosedanja študijska leta, dve leti kot novinarka, ki prepozno oddaja prispevke, in dve leti kot odgovorna urednica, ki besni, ker ljudje prepozno oddajajo prispevke. Zdaj zapuščam divje življenje urednika – nič več ne bom do druge ure zjutraj brskala po pravopisu in končno sem se osvobodila pritiska, ki ga predstavlja skrivanje Agatine prave identitete. Komaj čakam nadaljevanje!

Petra Polanič, odgovorna urednica
zapik@kssk.si

Naslovnica:

Klemen Orešnik

Odgovorna urednica:

Petra Polanič
zapik@kssk.si

Tehnični urednik:

Klemen Porenta

Oblikovanje:

Jure Vukovič
www.creatizem.si

Avtorji prispevkov:

Drejc Flajnik
Urška Gabrič
Tim Klemenc
Samo Miklič
Lucija Perne
Tajda Perne
Petra Polanič
Vid Primožič
Luka Stare

Urednik fotografije:

Nejc Balantič

Križanka:

Mateja Novak Kukovič

Izdajatelj:

Klub študentov Kranj

Tisk:

Tiskarna Littera Picta

Trženje:

trzenje@kssk.si

Naklada:

2000 izvodov

www.zapik.si

KAZALO

KLUBOVANJE

Nadaljevalna Arduino delavnica	4
Proaktivna kavarna v Layerjevi hiši	4
Štrikanje	5
Začetni tečaj Pythona	5

ZAPIKOVA ŠTAFETA

Hvala, KŠK!	6
-------------	---

ZRCALSKA OBRT

Zbogom	7
--------	---

ŠVIC

Kakšen draft neki?	8
--------------------	---

TO JE KRANJ

Oživitve mestnega jedra	10
-------------------------	----

ŠTUDELO

Anketiranje »že obstoječih strank« po telefonu	11
--	----

IZLET

Kulinarika nad 1500 metri	12
---------------------------	----

FOTOREPORTAŽA

Maroko	14
--------	----

POTOPIS

Po predmestjih Moskve – International Physicists' Tournament	16
--	----

LAŽ

Izgradnja novega nogometnega igrišča v Kranju	17
---	----

HENGAUT

Kače in lestve	18
----------------	----

RECENZIJ

Film: Ma vie en rose	20
Serijska: Counterpart	20
Knjiga: Sarah Moss – The Tidal Zone	21
Album: Album: Jack White – Boarding House Reach	21

TEST

Kateri član TM ekipe si?	22
Nagradna križanka	23
Za luno	24
Koncertni napovednik	25

TEDEN MLADIH 2017

Teden mladih bo!	26
Bag of ITMs	27

INTERVJU

Adi Smolar – preprost in poln modrosti	28
--	----

NAPOVEDNIK DOGODKOV TEDNA MLADIH

Hengalnica	34
Otvoritev na Slovenscu: Piknik s trubači Čaga Boys	34
Silent party	34
Zaključni koncert	
Finale Tedna mladih: Jimmy Barka Experience, Brothers Moving, Edo Maajka&Band	35

SPORED TEDNA MLADIH

PETEK 11. MAJ	37
SOBOTA 12. MAJ	37
NEDELJA 13. MAJ	37
PONEDELJEK 14. MAJ	38
TOREK 15. MAJ	38
SREDA 16. MAJ	38
ČETRTEK 17. MAJ	39
PETEK 18. MAJ	39
SOBOTA 19. MAJ	39

Zapik se lahko znajde tudi v tvojem poštnem nabiralniku. Brezplačno ga lahko naročiš na dom prek www.zapik.si.

Nadaljevalna Arduino delavnica

Brez skrbi, začeli bomo pri osnovah. Na delavnici se boš naučil/a, kako mikrokontrolerje povezati z različnimi senzorji in že si na pravi poti, da izpelješ svoj prvi projekt. Zaželeno je, da na delavnico prineseš svoj prenosni računalnik z nameščenim Arduino razvojnim okoljem, v nasprotnem primeru ti ga posodimo mi.

Kdaj:

- ponedeljek, 7. maj 2018 ob 16.00 (do predvidoma 20.00)

Kje:

- OpenLab, Koroška cesta 19 (3. nadstropje, rumena zgradba)

Cena:

- brezplačno

Prijave na elektronski naslov:

- izobrazevanje@ksk.si

Proaktivna kavarna v Layerjevi hiši

29. 5. 2018 ob 17.00

V okviru projekta "Okolje, zdravje in mladi 2017-19" bomo v sodelovanju z IMZTR izvedli projekt Proaktivna kavarna. Kako bo izgledalo? Prideš na kavo, malo se podružiš in s skupino izmenjuješ znanja in ideje za rešitev problematike, povezane z negativnimi vplivi okolja na zdravje. Na koncu posameznih dogodkov bodo vse skupine, ki bodo na njih sodelovale, predstavile svoje idejne rešitve. Skupine, ki bodo v okviru posameznih mladinskih proaktivnih kavarn ponudile najboljše ideje za rešitev problema, bodo nagrajene. Izvedbo teh idej bomo financirali, pri realizaciji pa bomo nudili tudi mentorsko podporo.

Štrikanje

15. 5. 2018 ob 15.00 v Hengalnici na Tednu mladih

V hengalnici se bo v torek zapletalo. Prepletala se bo volna (tudi tista zelo debela) - izdelovali se bodo šali, gromozanska odeja, lovilci sanj in podobne stvari, pri katerih mladi, če to delamo prostovoljno, pogosto slišimo opazko: "Pa saj jih nimaš 60, to moja babica dela!" Te stereotipe bomo razbili. Volna je kul! Tudi babice pa bodo prisotne - kdo drug bi pa lahko nekim mladim razlagal, kako pravilno zavozlati tisto gmoto volne?! Za material bo poskrbel KŠK. Se vidimo!

Začetni tečaj Pythona

Ne znate programirati, pa vas je to vedno zanimalo? Bi radi rekli, da ste programer? Python je enostaven programski jezik, ki je primeren za prav vsakogar in za reševanje različnih vrst problemov in je v današnjem svetu vse bolj prisoten.

Kdaj:

- ponedeljek, 14. 5. 2018, ob 17.00 do 20.00

Kje:

- FOV, Kidričeva cesta 55a

Cena:

- zastoj

Prijave na:

- izobrazevanje@ksk.si

Hvala, KŠK!

Pisalo se je leto 2009 in na začetku pomladi se je vse pripravljalo na Teden mladih. Sam sem ravno zaključeval gimnazijo, ko naju je z bratom Jan Grilc, takratni urednik revije Zapik, povabil, če bi sodelovala pri novem projektu Kluba študentov Kranj – časopisu Tedna mladih.

Izkazalo se je, da je tisti telefonski klic močno spremenil moja študijska leta, saj sem devet let kasneje še vedno tukaj, le da tokrat v drugi vlogi. Študentska leta se počasi zaključujejo in čas je, da Zapiku pomaham v slovo. Klub študentov Kranj mi je dal izredno veliko izkušenj, ponudil veliko novih prijateljstev, predvsem pa me je veliko naučil o projektne delu. Verjetno je moje udejstvovanje nekoliko vplivalo tudi na to, da je moj študij trajal toliko časa, kot pač je.

Pa gremo raje nazaj k začetkom – k časopisu Tedna mladih. Takrat nisem imel pojma, kako bo vse skupaj delovalo. A sproščeno vzdušje, druženje v času festivala, kakšno pivo in še malenkostno plačilo je za dijaka dovolj, da zagrabi stvar. Čeprav je bilo vsak dan potrebno napisati članek za časopis, včasih tudi v zgodnjih jutranjih urah, če je bila to reportaža s koncerta, smo se imeli odlično in vedel sem, da želim ostati zraven tudi po Tednu mladih.

Takrat nisem imel pojma, kako bo vse skupaj delovalo.

Tisto jesen se je ponudila priložnost s še enim novim projektom – spletnim portalom Zapik.si, kjer smo objavljali razne prispevke o lokalnih novicah, problematiki in različnih dogodkih. Ta zgodba se žal ni najbolje končala, a vseeno je portal deloval dovolj dolgo, da sem ostal v KŠK-jevem krogu in sčasoma dobil priložnost tudi pri tiskani izdaji Zapika. Nikoli ne bom pozabil prve številke, pri kateri sem sodeloval. Brez da bi vedel karkoli o rdeči niti dotične številke, sem bil povabljen na Zapikov izlet v Adergas, o izletu pa naj bi nato napisal še članek. Dobro, sem si mislil, bomo pač res lokalni. Izkazalo se je, da je bila rdeča nit pravzaprav absurd in ob pisanju članka sem moral popolnoma pozabiti na dejstva o vasi in jo postaviti v popolnoma drugo dimenzijo. Vsekakor je bilo to med zabavnejšimi podvigi, ki sem jih preživel v Zapikovi ekipi.

Poleg Zapika se mi je zgodilo še veliko drugih stvari. Kmalu sem prevzel resor za izobraževanje, a to se takrat ni prav do-

bro končalo, sem se pa iz celotne zgodbe ogromno naučil, kar sem lahko kasneje s pridom uporabil, ko sem na Tednu mladih sprejel vlogo vodje ekipe za izvedbo koncertov. Kakšna izredna izkušnja! Ni boljšega flinga kot takrat, ko iz backstagea gledaš polno (ali manj polno, saj ni tako važno) dvorano v trenutku, ko sklepni band večera stopa na oder in veš, da si speljal večer do konca. Lahko je bilo totalno brez problemov, lahko pa si imel vmes v tistem dnevu tisoč in eno pizdarijo, ampak v tistem trenutku veš, da si vse to prebrodil in so ljudje zadovoljni. In si zadovoljen tudi ti ter si lahko privoščiš tisto prvo pivo, ker je tvoje delo skoraj že zaključeno. Tekom tistega napornega tedna sem spoznal, koliko sem se v vseh teh letih od pisane družine ljudi, ki so v vseh teh letih delovali na klubu, naučil. In upam, da bo vse to ostalo z mano in da bom lahko vso znanje s pridom uporabil pri udejstvovanju v slovenskem spačkarskem klubu.

Kaj sem želel pravzaprav s tem zapisom povedati? Da je v KŠK-ju resnično kul ekipa ljudi, ki se skozi vsa ta leta trudi, da se v mestu nekaj dogaja - in sprejmejo prav vsakega, ki bi želel nekaj početi, tako kot so tistih dolgih devet let nazaj sprejeli mene. Čeprav se je ekipa, ki se udejstvuje zdaj, popolnoma spremenila od mojih začetnih časov, pa je fling še vedno enak. Še vedno te bodo sprejeli medse in ti dali neko delo. Se bo že nekaj našlo. Tudi takrat, ko delaš na polno in se vse mudi, je na koncu dober občutek, ko se stvar izpelje in zaključi. In to je tisto, kar šteje.

Hvala za vse, Klub študentov Kranj!

Luka Stare Tajnar

Zbogom

Zaenkrat maham v slovo. Morda bom kdaj uspela naslediti Agato, če zapusti domači log in jo zvbijo v Kosmiko. V primeru, da meni šlogarska kariera ni naklonjena, se posvetim poveljevanju restavraciji in bi bila počaščena, če me nasledniki omenite v Futru. Toplo vabljeni na degustacijski meni. Ne bo na bone sicer. Bolj fensi varianta - kot je razvidno iz zvezd.

Da se ne prenačim. Bolj zanesljivo je pogledati v preteklost kariere. Petino življenja sem posvetila Zapiku. Začela sem kot zagnana študentka, zadržano vljudnostjo na sestankih in lektorsko doslednimi prispevki. Občutek imam, da sem kar nekaj časa uspešno lovila – da ne rečem prehitela – roke za oddaje. Sčasoma se je pridnost porazgubila, ostalo je pričakovanje srečanj, na katerih se je cefralo hrano v oštarijah, za katere nihče ni vedel, da obstajajo. Dostikrat smo s skupnimi močmi doktorirali iz družabne igre, ki jo je vedno kdo odkril doma še original zapakirano. Bili so to majhni, a veliki uspehi. Izborila sem si kakšno recenzijo knjige, mimogrede, če sem ujela sestanek. Vsakozem sem namreč pisala z daljave, z zavedanjem, da je to moj bolj kot ne edini stik z domačijo. Kljub temu, da sem od vedno potrebovala večji prostor, predvsem poln svežega kulturnega dogajanja – kar Kranj, priznajmo si, deset let nazaj pač ni bil, mi je vsake toliko preprosta družba pomenila svojevrstno prevetritev uma. Počutila sem se kot nekakšna izseljenka, čeprav sem se kot poročevalka iz tujine oglašala šele lani.

Nekako sem se končno sprijaznila s tem, da bi lahko v vsaki naslednji številki samo korigirala prejšnji zapis.

Z odhodom na izmenjavo sem postala bolj zanimiva. Pobarvala sem se na oranžno in si zagotovila kolumno kot prvi ginger v zgodovini Zapika. V sezoni, ki jo tukaj zaključujem(o), je moje življenje doletelo največ turbolenc do sedaj. Verjamem, da je bila panika evidentna iz protislovnih zapisov v afektu. Z osamosvojitvijo je prišla domišljavost tudi v stavke. Nisem se preveč trudila z uvidevnostjo, da ne bi užalila populacije, opustila sem ovinkarjenje, kolikor se je dalo tudi izbrano izrazoslovje. Dejstvo, da nisem imela tematskih omejitev je povzročilo, da se mi je v hlastnem tipkanju ponoči marsi-

kaj zareklo (še dobro, da me Freud ne bere). Nekako sem se končno sprijaznila s tem, da bi lahko v vsaki naslednji številki samo korigirala prejšnji zapis.

Če sem pljuvala po estradnikih, ki se repenčijo na socialnih omrežjih, sem se kaj kmalu prek Instagrama dogovorila za brunch na drugem koncu Evrope. Če bi se zgodilo samo enkrat, ne bi bilo vredno omembe, ampak se ponovitvam nisem mogla izogniti. Spletla so se tesna prijateljstva na osnovi fotografiranih jagodnih pit. Očitno si nisem samo pljunila v lastno skledo, pač pa presežek sline kar teče iz nje. Še pred časom sem se zgražala nad zapečarskimi parčki in nestrukturirano lestvico prioritet, opaženo med vrstniki. V roku enega meseca sem se istovetila z njimi. Pojedla sem toliko zarečenega kruha, da je skrajni čas, da pero predam in se v celoti posvetim pisanju ljubezenskih pisem.

Če sem vam s to (ali kakšno drugo) stranjo vsake toliko ukradla pet minut življenja – Bog povrni.

Če sem vam s to (ali kakšno drugo) stranjo vsake toliko ukradla pet minut življenja – Bog povrni. Častim sladoled. Nekoliko utrujena od negodovanja, za konec pripenjam kratek spisak raznovrstne literature, ki me je klesala v zadnji sezoni zapikovanja. Kot najbolj neškodljivo popotnico ob slovesu.

Agata Kristof, *Šolski zvezek* – ker je brutalno, nasilno in nekaj najhladnejšega, kar sem kdaj prebrala. Da se kocine pretegnejo. Jevgenij Vodolazkin, *Laurus* ali romanje po ruski srednjeveški melanholiji ter ljudskem zdravilstvu. V slavo in čast barcelonskemu Eixamplu, mojemu drugemu domu: Jaume Cabré, *Confiteor*. Pajtim Statovci, *My Cat Yugoslavia*, ki me je opominjala na predsodke, ki jim niti z razdaljo ni moč ubežati. Ob spominu na Ovida: David Malouf, *Umišljeno življenje* z vprašanjem: Kje mojster besed črpa moč, ko mu odvzamejo jezik? V meglice zaviti je tudi Juan Rulfo, *Pedro Pàramo*, pred kratkim izvrstno preveden mehiški roman, v katerem resnica in smrt ne potrebuje razlage. In še Margaret Atwood, *The Heart Goes Last*, ker ni napisala samo *Dekline zgodbe*. Ubranimo se večinskih tokov.

Urška Gabrič

Kakšen draft neki?

Luka Dončić gre na draft! Udarne novica, ki smo jo verjetno vsi športni navdušenci sprejeli z velikim veseljem, in radovednim pogledom na prihajajoča leta. Vseeno pa vsem ni bilo jasno, kaj to pomeni. Naj vam ne bo nerodno, sistem je res malce nenavaden in zapleten; ni veliko športnih tekmovalj, pri katerih vpeljevanje mladih igralcev v profesionalne ekipe poteka na tak način.

Vstop v ligo NBA je možen na dva načina. Prva skupina so tisti igralci, ki so avtomatično upravičeni za igranje v NBA, mednje štejejo ameriški igralci, ki so najmanj štiri leta nazaj končali srednjo šolo in ne-ameriški igralci, ki so že dopolnili 22 let. Z njimi lahko NBA moštva prosto podpisujejo pogodbe, kadar je to v letu dovoljeno. Večina res dobrih igralcev pa se za igranje v najmočnejši košarkarski ligi odloči že veliko prej, ne nameravajo namreč zapravljati pomembnih let v košarkarskem razvoju z igranjem na univerzi. Vseeno liga NBA preprečuje direkten prehod iz srednje šole v ligo s pravilom, da mora preteči najmanj eno leto od igralčevega zaključka srednje šole. Najbolj popularna opcija je, da to leto preživijo na eni izmed košarkarsko razvitih univerz. Igralci, ki izpolnjujejo omenjeni pogoj in so stari najmanj 19 let ov koncu leta, v katerem prvič zaigrajo v NBA, morajo svojo upravičenost za igranje v ligi naznaniti, v ligo pa pridejo skozi NBA Draft.

NBA Draft ali po slovensko izbor, kar je povsem opisljiv in natančen prevod, je prav to. Gre za izbor, na katerem se ekipe severnoameriške košarkarske lige NBA vsako leto potegujejo za najboljše mlade košarkarje na svetu. Zberejo se na slovesnem dogodku, tako ekipe kot omenjeni igralci, po koncu večera pa vsi igralci vsaj približno vedo, kje bodo preživeli prvih nekaj let (včasih tudi manj) svoje profesionalne košarkarske poti.

Draft poteka v vrstnem redu in sicer tako, kot je bilo določeno kakšen mesec prej na tako imenovani loteriji. Cilj ekip na loteriji je zagotovo, da dobijo čim višji "pick", torej, da bi kar se da hitro bili na vrsti za izbiranje igralca. To je seveda pomembno, ker gredo dobri igralci za med. Na omenjeni loteriji imajo najboljšo možnost ekipe, ki so v zadnjem letu zbrale najmanj zmag izmed vseh. S tem NBA poleg še nekaterih drugih instrumentov pridobiva na konkurenčnosti lige, dobra ekipa ima namreč zelo malo možnosti, da bi svojo ekipo prenapolnila z vrhunskimi igralci. Slabe ekipe pa dobijo z dobrimi mladeniči nov zagon. V praksi pa to odpira tudi nov problem, ker ekipe načrtno izgubljajo ("tank-ajo"), zato da bi imele na vsakoletnem izboru boljše možnosti za željene igralce, to pa potem znižuje gledljivost tekem teh ekip.

Eden izmed igralcev, za katerega bi bila ekipa pripravljena "tank-ati", je tudi mladi up slovenske košarke Luka Dončić. Luka s predstavami v Evroligi navdušuje kot le malokdo njegove starosti poprej. Tako je ujel tudi pozornost severnoameriških skavtov, ki že nekaj let prežijo nanj in

tehtajo, če je vreden porabe visokega "picka". Splošni konsenz je, da je še kako vreden, na raznoraznih lestvicah, ki jih ameriški spletni portali vestno posodablajo, t.i. "mock draftih", Luka vselej zaseda mesta v prvi peterici. Njegova prednost je namreč predvsem to, da za razliko od ameriških igralcev (ki, kot omenjeno zgoraj, ponavadi preživijo eno leto na univerzi), že nekaj let igra proti odraslim profesionalnim košarkarjem, medtem ko so se ameriški igralci preizkušali predvsem proti vrstnikom.

Na noč drafta bo Dončića torej izbrala ena izmed franšiz, ki so bile to leto najslabše. Trenutno imajo najboljše možnosti na loteriji ekipe Dallas Mavericks, Phoenix Suns, Memphis Grizzlies, Orlando Magic in Atlanta Hawks. Ti so torej favoriti za pridobitev fantastičnega, kljub mladosti že dokaj izkušenega košarkaša. Obstaja možnost, da se Luka v NBA-ju vendarle ne bo izkazal tako kot se trenutno od njega pričakuje, po drugi strani pa bo njegov izbor morda najboljša odločitev v zgodovini ene izmed omenjenih franšiz.

Samo Miklič

Aljaž Repnik

KSK KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

NOČNI TEK PO ULICAH KRANJA

sobota
12. maj 2018
ob 21^h
Glavni trg
Kranj

nocnitek.ksk.si

agencija servis

Oživitev mestnega jedra

Že kar nekaj časa je »mesto duhov« sinonim za staro mestno jedro v Kranju. Svež občinski projekt Oživitev mestnega jedra morda daje še nekaj upanja, da se jedro vrne kot nekdanje zelo obiskana lokacija in ponovno postane eno izmed glavnih središč trgovanja, druženja in zabave. Projekt je sestavljen iz štirih manjših projektov - S Krančkom v mestu, Sreda brez evra, Četrtni ob vodnjaku in Srečni petek.

S Krančkom v mestu

Vse se je začelo z željo, da se mestno središče za en dan v tednu spremeni v otroško igrišče, kjer so na voljo za igro družabne igre, kot so človek ne jezi se, domine in štiri v vrsto, vse v v XXL izvedbi. Za zabavo je tam tudi vsem znana mini Planica ter igrišče za mini nogomet. Program je trenutno na sporedu od 16:00 do 19:00, vendar pa bo ob večjem obisku poleti tudi podaljšan. Poskrbljeno je tudi za varstvo, kar staršem omogoča, da se lahko posvetijo nakupom ali kavi v mestnem jedru. S tem dogodkom je poskrbljeno za mlajše obiskovalce mesta, ki lepo poletno vreme lahko izkoristijo za zabavo na prostem, v družbi vrstnikov. Mlade obiskovalce zabava tudi škrat Kranček.

Sreda brez evra

Ob torkih in četrtnih so po mestu postavljene občinske stojnice, kjer lahko obiskovalci prevzamejo brezplačni vrednostni kupon za enega izmed brezplačnih napitkov v enem izmed izbranih lokalov, ki sodelujejo v omenjenem projektu. Iz tedna v teden je več sodelujočih lokalov, trenutno so med njimi na primer Mitnica, Evropa, Carniola, Mayr, Stara pošta in drugi. Vedno večje število sodelujočih kaže dobrodošlo zanimanje gostincev za obuditev tradicionalnega obiska mesta.

Četrtni ob vodnjaku

Četrtni ob vodnjaku so odlična izbira za preživetje popoldneva »malega petka« z dobro družbo na sproščujoči lokaciji. Družabne igre in številni dogodki poskrbijo za sproščeno vzdušje, degustacije pa poskrbijo za polne želodčke. Za ceno enega samega evra dobite polovico kuhane klobase in 2 decilitra domačega Kranjskega piva. Dogodka se udeležijo tudi številni sejmarji, vse od suhorobarjev pa do prodajalk tekstilnih izdelkov. V sodelovanju z nevladnimi organizacijami lahko obiskovalci občudujejo tudi ulične izvedbe gledaliških predstav, različnih plesov ali raznih delavnic. Dogajanje v četrtek je preverila tudi Zapikova ekipa, ki ne ostaja ravnodušna. Vzdušje je neverjetno, tudi hrana in pijača sta okusni, presenetila pa me je tudi sama obiskanost dogodka.

Srečni petek

Ob koncu delovnega tedna se v centru mesta spodbuja nakupovanje, ki sodelujočim lahko prinese nagrade, če imajo pač srečo. Z nakupi v mestnem centru lahko osvojite katero od praktičnih nagrad. Ob nakupu nad mejo 10€ v kateri od sodelujočih trgovinah pridobite kodo, ki jo po SMS sporočilu pošljete na telefonsko številko 030-70-33-77, s čimer sodelujete v nagradni igri, v kateri je vsak teden podeljenih 20 praktičnih nagrad.

Mestna uprava na terenu

Uprava bo dvakrat na teden na voljo tudi na mestnih ulicah. Nanjo se lahko obrnejo vsi prebivalci Kranja z dodatnimi predlogi za projekte ali pa z vprašanji o že obstoječih projektih. Tam bodo na voljo uslužbenci raznih uradov ter župan občine.

V prihajajočih poletnih mesecih se bo očitno v starem mestnem jedru dogajalo marsikaj, kar lahko privabi širšo publiko nazaj v center. Če bodo zastavljeni projekti obiskani, bo to velik korak v smer občinskega cilja oživitve mestnega jedra.

Tim Klemenc
 ekipa Zapika

Anketiranje »že obstoječih strank« po telefonu

V življenju je veliko situacij, v katerih čas teče počasneje kot običajno. Preprosto se nam zdi, da situacije, v kateri smo se znašli, ne bo nikoli konec. Recimo, ko čakamo v vrsti na pošti, ko se dostavljalet pice zgubi na poti do našega stanovanja ali ko zamuja avtobus. Če pa se bo kdaj zgodilo, da vam bodo šteti dnevi in boste želeli čas, ki vam je ostal, kar se da razvleči, pa vam svetujem, da se prijavite za delo anketiranja po telefonu.

Da se ne prenamagam. Bolj zanesljivo je pogledati v preteklost kariere. Petino življenja sem posvetila Zapiku. Začela sem kot zagnana študentka, zadržano vljudnostjo na sestankih in lektorsko doslednimi prispevki. Občutek imam, da sem kar nekaj časa uspešno lovila – da ne rečem prehitela – roke za oddaje. Sčasoma se je pridnost porazgubila, ostalo je pričakovanje srečanj, na katerih se je cefralo hrano v oštarijah, za katere nihče ni vedel, da obstajajo. Dostikrat smo s skupnimi močmi doktorirali iz družabne igre, ki jo je vedno kdo odkril doma še original zapakirano. Bili so to majhni, a veliki uspehi. Izborila sem si kakšno recenzijo knjige, mimogrede, če sem ujela sestanek. Vsakozi sem namreč pisala z daljave, z zavedanjem, da je to moj bolj kot ne edini stik z domačijo. Kljub temu, da sem od vedno potrebovala večji prostor, predvsem poln svežega kulturnega dogajanja – kar Kranj, priznajmo si, deset let nazaj pač ni bil, mi je vsake toliko preprosta družba pomenila svojevrstno prevetritev uma. Počutila sem se kot nekakšna izseljenka, čeprav sem se kot poročevalka iz tujine oglašala šele lani.

Sprostil sem se in poenostavil scenarij, kar je dejansko prineslo nekaj uspeha pri strankah.

Z odhodom na izmenjavo sem postala bolj zanimiva. Pobarvala sem se na oranžno in si zagotovila kolumno kot prvi ginger v zgodovini Zapika. V sezoni, ki jo tukaj zaključujem(o), je moje življenje doletelo največ turbulenc do sedaj. Verjamem, da je bila panika evidentna iz protislovnih zapisov v afektu. Z osamosvojitvijo je prišla domišljavost tudi v stavke. Nisem se preveč trudila z uvidevnostjo, da ne bi užajala populacije, opustila sem ovinkarjenje, kolikor se je dalo tudi izbrano izrazoslovje. Dejstvo, da nisem imela tematskih omejitev je povzročilo, da se mi je v hlastnem tipkanju ponoči marsikaj zareklo (še dobro, da me Freud ne bere). Nekako sem se končno sprijaznila s tem, da bi lahko v vsaki naslednji številki samo korigirala prejšnji zapis.

Če sem pljuvala po estradnikih, ki se repenčijo na socialnih omrežjih, sem se kaj kmalu prek Instagrama dogovorila za

brunch na drugem koncu Evrope. Če bi se zgodilo samo enkrat, ne bi bilo vredno omembe, ampak se ponovitvam nisem mogla izogniti. Spletla so se tesna prijateljstva na osnovi fotografiranih jagodnih pit. Očitno si nisem samo pljunila v lastno skledo, pač pa presežek sline kar teče iz nje. Še pred časom sem se zgražala nad zapečarskimi parčki in nestrukturirano lestvico prioritet, opaženo med vrstniki. V roku enega meseca sem se istovetila z njimi. Pojedla sem toliko zarečenega kruha, da je skrajni čas, da pero predam in se v celoti posvetim pisanju ljubezenskih pisem.

Če sem vam s to (ali kakšno drugo) stranjo vsake toliko ukrala pet minut življenja – Bog povrni. Častim sladoled. Nekočliko utrujena od negodovanja, za konec pripenjam kratek spisak raznovrstne literature, ki me je klesala v zadnji sezoni zapikovanja. Kot najbolj neškodljivo popotnico ob slovesu.

Agata Kristof, m Statovci, *My Cat Yugoslavia*, ki me je opominjala na predsodke, ki jim niti z razdaljo ni moč ubežati. Ob spominu na Ovida: David Malouf, *Umišljeno življenje* z vprašanjem: Kje mojster besed črpa moč, ko mu odvzamejo jezik? V meglice zaviti je tudi Juan Rulfo, *Pedro Pàramo*, pred kratkim izvrstno preveden mehiški roman, v katerem resnica in smrt ne potrebuje razlage. In še Margaret Atwood, *The Heart Goes Last*, ker ni napisala samo *Dekline zgodbe*. Ubranimo se večinskih tokov.

Samo Miklič
 Nejc Balantič

Kulinarika nad 1500 metri

Malica v hribih danes ne pomeni več le sendviča, ki ste si ga kot otrok privoščili pred kočjo. Klasika: salama in sir v žemljici, ki je nekako preživela od tedenskega nakupa do sončne nedelje, ko sta se starša odločila, da otročad preženeta na svež zrak. Danes je hribolazenje lahko tudi edinstvena kulinarčna izkušnja, čeprav se ne smemo čuditi, da bomo v koči za obrok mogoče plačali nekoliko več kot kje v dolini. Po dobri uri hoje se zares prileže dobra malica, če pa je še ponudba v koči izvrstna, je že sama ponudba lahko izgovor za nedeljski izlet. Če torej vaše mestne dušice v hribe ne vleče zaradi pristne gorenjske narave ali svežega zraka, naj vas prepričajo vsaj Instagrama vredni razgledi z vrha in poplačilo za vse potenje in sopihanje v klanec – hrana.

Krekova kočja na Ratitovcu

Ratitovec je del Škofjeloškega hribovja, visok je 1642 metrov, do vrha pa vodi okrog 20 različnih poti, večinoma pa so te lahke in označene. Z vrha se odpira lep razgled na okoliške hribe. Krekova kočja stoji malo pod vrhom Ratitovca in je v poletni sezoni odprta vsak dan.

Do izhodišča v vasi Prtovč se pripeljemo skozi Železnike. Avto pustimo na parkirišču ob cerkvi in se odpravimo po eni od dveh poti. Pozimi je najbolj primerna pot čez Razor na desni strani, poleti pa se lahko odpravimo tudi po poti čez Poden na levi. Obe poti sta zelo prijetni in nezahtevni, pot do vrha pa nam vzame kakšno uro in pol, odvisno od razmer. Vzpenjamo se večinoma po gozdu, ki nam v poletnih mesecih nudi senco, na vrhu pa se odpre lep razgled.

Glavna specialiteta, ki si jo v koči na Ratitovcu morate privoščiti, so flancati. Navadno dobite še sveže in posute s sladkorjem, zaradi velike obiskanosti kočje jih večinoma cvejo precej sproti. Seveda nudijo tudi veliko ostalih jedi, vendar so flancati tipični za Škofjeloško hribovje.

Kočja na Dobrči

Dobrča se dviga nad Begunjami in Trzičem in je del Kamniško Savinjskih Alp. Kočja stoji na 1478 metrih, do nje pa vodi okoli 10 različnih poti, večinoma so lahke in označene. Čas pohoda je zelo odvisen od izbranega izhodišča, saj lahko traja od ure in pol do štirih ur. Na balkonu kočje imamo lep razgled na Julijce, v dolini pa na Blejsko jezero in okoliške kraje.

Več izhodišč za pohod je v Brezjah pri Trziču. Nekaj poti vodi mimo Bistriške planine, kjer lahko tudi pustimo avto in se odpravimo na približno enourno pot do vrha. Pot se zelo strmo vzpenja, tako da lahko namesto naravnost v hrib raje zavijete po poteh, ki vodijo nekoliko naokrog. Ko se vzpnemo do Lešanske planine je vzpona konec in do kočje na Dobrči prečimo le še del gozda in travnik.

V koči nudijo veliko izbiro raznovrstne hrane v velikih porcijah – res, res velikih. Najboljše izmed preizkušenega so skutni štruklji, pehtranova potica in seveda jabolčni štrudelj. Večino porcij si brez težav razdelita dva jedca, hrana je izvrstna, ponudba pa pestra v vseh letnih časih.

Dom na Kofcah

Dom na Kofcah stoji na planini Kofce in je del Karavank. Do kočje vodi približno 10 poti, vse pa so lahke in označene. Pot do planinske kočje traja dobro uro, če pa se vem to zdi premalo, se lahko najprej odpravite še na Veliki vrh ali na Malo Kladio, saj so Kofce super izhodišče za še katerega od vrhov v Karavankah.

Izhodišče in parkirišče se nahaja malo pod kmetijo Matizovec nad Podljubeljem. Označena pot vodi večinoma skozi gozd in le pred kočjo čez travnik. Med sprehodom čez travnik proti koči pa za njo lahko že vidimo vrhove, na katere se še splača povzpeti pred zasluženjo malice. Pot na Kofce vzame namreč le okrog ure, tako da si bolj zagnani pohodniki z lahkoto privoščite še kakšno uro hoje več. Dodatno uro hoje res priporočam, saj pot na Veliki vrh ali na Malo Kladio

ni zahtevna in je zelo prijetna, pa še malo več kondicije si lahko nabere. Pot na Veliki vrh (2088 m) vodi mimo kočje čez razgledni travnik, ter preči strmi del Košute. Ko se vzpnemo na greben smo na vrhu le v nekaj minutah.

Ob sončnih vikendih je povpraševanje tako veliko, da jih lahko tudi zmanjka, zato se na izlet, če je vzrok zanj prav degustacija štrukljev, odpravite dovolj zgodaj.

Po tem dodatnem naporu se še nekoliko bolj priležejo fantastični štruklji, ki si jih na poti nazaj lahko privoščite v planinskem domu. Ponujajo pestro izbiro najrazličnejših okusov, priporočam pa predvsem čokoladne in malinove. Prav te štruklje, ki so originalno nastali na planini Kofce, lahko kupite tudi na ljubljanski tržnici, v Plečnikovih arkadah. Na tržnici ponujajo več kot 20 vrst tradicionalnih štrukljev in pa domače enolončnice. Na Kofcah je ponudba nekoliko manjša, vendar so po uri ali dveh hoje ti štruklji gotovo veliko okusnejši. Ob sončnih vikendih je povpraševanje tako veliko, da jih lahko tudi zmanjka, zato se na izlet, če je vzrok zanj prav degustacija štrukljev, odpravite dovolj zgodaj.

Zaključek

Vsi izbrani pohodi so primerni za vse letne čase, poti so dobro označene in navadno precej obljudene, saj gre za zelo priljubljene destinacije za krajše pohode ali družinske izlete. Pozimi je sicer dobro preveriti, katere poti so shojene, pa tudi kdaj so kočje odprte: pozimi so navadno odprte ob vikendih in praznikih (odvisno je tudi od vremena), poleti pa stalno. Prav tako so izbrani izleti primerni za vse pohodnike, saj so poti večinoma lahke in označene, vsi trije vzponi pa trajajo približno uro in pol, odvisno od pohodnikove kondicije in razmer. Priporočena je dobra pohodniška obutev, v snegu pa ne škodijo dereze.

Opisane poti so izbrane le zato, ker so že večkrat preverjene, seveda se odpravite po tisti poti, ki vam najbolj ustreza, ali pa iz izhodišča, ki vam je najbližje. Napotke za izlet najlažje najdete na spletni strani Hribi.net, kjer so predstavljena in opisana vsa izhodišča in poti do vrha, ki so tudi opisane in opremljene s fotografijami. Ker je za nekatere dobra motivacija za hojo tudi opravljen del transverzale in pa osvojen žig, so izbrane lokacije tudi del Slovenske planinske poti (ali njenega razširjenega dela), ali pa so izhodišče za vzpon na katerega izmed vrhov. Torej: čudoviti razgledi, miganje na svežem zraku, nov žig v knjižici in dobra hrana. Tak vikend izlet res nima prav nobenega minusa.

Maroko

Klemen Orešnik

Po predmestjih Moskve – International Physicists' Tournament

International Physicists' Tournament (IPT) je tekmovanje v reševanju še nerazloženih problemov v fiziki, ki so ga pred 10 leti začeli organizirati v Rusiji, nato pa se je razširilo in je letos vključevalo tekmovalce s treh različnih celin. Skupinskega tekmovanja v prvem tednu aprila sem se udeležil v bojnih barvah ekipe s Fakultete za matematiko in fiziko.

Kljub temu, da sem si Moskvo ogledal že prej, mi je bivanje v lokalnem študentskem domu omogočilo povsem nov pogled na prestolnico Ruske federacije in življenje naših ruskih sotrpinov. Ko človek po nekaj nenavadnih letalskih povezavah preko cele Evrope stopi skozi letališko mejno kontrolo, ne more mimo občutka, da je pristal »nekje drugje«. Kljub številnim prenovam in povsem novemu mestnemu središču občutek nekih drugih časov ostaja. Na to nas je že takoj na začetku opozorilo okrasje na izredno lepem metroju, ovenčanem v rdeče zvezde ter srpe in kladiva. Podzemna železnica človeka popelje po mestu za manj kot evro. Ko smo po nekaj urah blodenja po metroju in železnici naposled prišli do Moskovskega inštituta za fiziko in tehnologijo, smo spoznali še neko drugo, turistom skrito Moskvo, v kateri živijo sleherniki in študirajo študenti.

zlogo in opraviti poskuse. Nasprotna ekipa pa jih nato izbove na dvoboj. Izzvana ekipa predstavi svojo rešitev, izzivalec pa mora nato v kratkem govoru izpostaviti njene napake in predlagati boljše. Sledi debata, ki jo moderira tretja ekipa. Takšno tekmovanje naj bi tekmovalce pripravilo na vsakdanje življenje povprečnega znanstvenika, ki mora precej časa kritično presojati tuje delo in ga poskušati izboljšati. Letos se je večina problemov vrtela okoli fluidodinamike, ki je vsaj za študente nižjih letnikov precej neprijetno področje fizike. Naša ekipa je zasedla odlično 14. mesto in se odločila, da naslednje leto cilja še više. Zelo smo ponosni, saj smo nekaj problemov rešili na popolnoma edinstven način, drugače kot ostali.

Poleg tekmovanja je bilo veliko časa namenjenega druženju ekip, bodisi ob otepanju ribane zelenjave za kosilo ali pa ob srečanjih v študentskem domu in skozi skupno raziskovanje Moskve. Večina debat o eksperimentih in najbolj produktivne ideje za izboljšavo naših rešitev so v bistvu do nas prišle izven tekmovanja, med različnimi gostilniškimi debatami v baru Teorija, kjer smo imeli organizirano prehrano. Tako smo lahko izmenjali izkušnje tudi s študenti iz drugih držav, med katerimi so po eksotičnosti izstopali Indijci, Brazilci in Kolumbijci. Če na kratko strnem vse te izkušnje, bi zaključil, da imamo širom sveta veliko različnih pristopov k študiju, vendar se na koncu izkaže, da je rezultat študija najbolj odvisen od lastnega trdega dela.

Letošnje tekmovanje IPT je bilo brez dvoma nepozabna izkušnja, tako s področja fizike kot tudi sicer. Naj za konec povabim vse zainteresirane na izbor za ekipo za leto 2019, ki bo enkrat jeseni v Ljubljani.

& Vid Primožič

Naša ekipa je zasedla odlično 14. mesto in se odločila, da naslednje leto cilja še više.

Resnici na ljubo tudi v Dolgoprudnji, delu predmestja, kjer smo imeli tekmovanje, pravih malih ljudi ni, saj so cene tudi 30 km od mestnega središča precej zasoljene. Zato smo, tako kot vsi udeleženci tekmovanja, prebivali v študentskem domu, ki je v resnici ogromna stolpnica. Seveda nas sreča ni pustila na cedilu, saj smo dobili izjemno lepo urejen apartma v najvišjem nadstropju z razgledom na kilometre in kilometre identičnih stolpnic in blokov. Na našo srečo je tudi dvigalo delovalo cel teden. Institut, ki je gostil tekmovanje, je tudi del univerze, zato je bilo tam dan in noč poleg varnostnikov z brzostrelkami tudi veliko študentov – tem je institut s čitalnicami na voljo noč in dan. To ugodnost so jim skušali ukiniti, a so jo s pomočjo peticije dobili nazaj. Študentje se tam veliko učijo na fakulteti. Povedali so nam, da ni nič neobičajnega, če se kdaj sploh ne vrnejo domov in noč preživijo v čitalnici in nato odspijo uro ali dve na hodniku.

Na kratko še o tekmovanju; koncept IPT-ja je spodbujanje in predstavitev znanstvenega dela. Vsaka ekipa mora razložiti čim več od 18 fizikalnih problemov, pripraviti teoretično ra-

Izgradnja novega nogometnega igrišča v Kranju

Kar se je začelo kot nedolžna provokacija nekaj let nazaj na eni izmed rednih letnih skupščin Kluba študentov Kranj, sedaj postaja resnično. Študentska organizacija namreč začenja s projektom gradnje nogometnega igrišča z umetno travo.

Čeprav je še nekaj časa nazaj Klub vztrajno trdil, da se kaj takega ne more zgoditi, pa je potrebno priznati, da Kranju res manjka športno igrišče, kjer bi mladi lahko kvalitetno preživljali prosti čas, saj morajo mnogi nogometni navdušenci za rekreacijo vztrajno iskati druge alternative, naj bodo to telovadnice ali igrišča z umetno maso, kar vsekakor ni najbolje za zdravje. Iz različnih statističnih virov lahko namreč vidimo, da so poškodbe kolen in druge z nogometom povezane poškodbe najbolj pogoste prav v kranjski upravni enoti.

Ta podatek je spodbudil odgovorne na Klubu študentov Kranj, da se resno lotijo postavitve novega igrišča, ki bo omogočalo mladim, da nogomet igrajo na ustrezni podlagi. Poleg tega bo postavitve igrišča odlična investicija za prihodnost organizacije, ki se bo lahko tako še naprej razvijala in spodbujala športno in kulturno udejstvovanje v Kranju in okolici.

Pogovori o samem začetku projekta so sicer stekli že ob koncu leta 2017, a je javnost za to izvedela šele sedaj, ko so položeni že nekateri temelji za samo izvedbo. Klub študentov se je namreč z mestno občino že dogovoril za dolgotrajen neprofiten najem zemljišča na Zlatem polju, v neposredni bližini Gimnazije Franceta Prešerna in Fakultete za organizacijske vede. Postavitve igrišča ne bo vplivala na načrte mestne občine glede nove avtobusne postaje, ki naj bi bila v bližnji prihodnosti postavljena v neposredni bližini igrišča. Gradnja naj bi se začela v začetku prihodnjega leta. Zakaj ne že letos? Finančno bo namreč pri projektu sodelovala tudi mestna občina, ki pa je zaradi že zaprtega proračuna za leto 2018 žal zmožna s finančno injekcijo pomagati šele v letu 2019, v tem proračunu pa je že obljubljena vsota, ki naj bi pokrila vsaj eno tretjino gradnje nogometnega igrišča. Nekaj bodo primaknili tudi na obeh kranjskih gimnazijah ter na Fakulteti za organizacijske vede, saj je prav vsem v interesu, da se projekt izpelje. Še vedno potekajo tudi pogovori o sodelovanju Nogometnega kluba Triglav, a se še ne ve, na kakšen način so triglavani pripravljeni sodelovati. Nekaj denarja pa se bo črpalo tudi iz evropskih sredstev.

Sam projekt bo precej velikopotezen, saj v Klubu študentov Kranj želijo, da investicija ne bo kratkoročna in se ne bo ponovila zgodba z več slovenskih mest, kjer imajo pri dotičnih

nogometnih igriščih zaradi slabe izvedbe nemalo težav. Da bi lahko navdušenci nogomet igrali tudi pozimi, bo igrišče imelo ogrevano igralno površino, pravijo pa, da še zbirajo ponudbe in ideje glede možnosti pokritosti igrišča v zimskih časih. Do neke mere bi se lahko zgledovali po šenčurskem balonu, kjer so kapacitete za igranje tenisa, badmintona in hokeja na rolerjih. A vsekakor na tak način, da se bo lahko po koncu zime sama streha pospravila ter omogočila igranje v kar se da idealnih razmerah.

Pri organizaciji obljublajo, da bo najem igrišča za mlade finančno ugoden, saj bo po vzoru večine preostalih projektov, ki jih organizirajo, cena za člane Kluba študentov Kranj precej nižja kot za nečlane. Možna bo tudi rezervacija stalnih tedenskih terminov, vsekakor pa bo nekaj popoldanskih terminov ostalo prostih vsak teden za skupine, ki ne bodo redno igrale. Ostaja le še vprašanje sanitarij in tušev, saj se v klubu študentov zavedajo, da to prinaša igrišču še večjo kredibilnost.

Vsekakor bo nogometno igrišče, s tuši ali brez njih, ena izmed bolj dobrodošlih investicij v občini. Kot pravijo, naj bi bila postavitve zaključena do maja prihodnje leto, rezervacije stalnih terminov pa bodo na Info točki odprli že letos v jesenskih mesecih.

Kače in lestve

V tokratni številki se bomo podali v raziskovanje že dolgo pozabljenih družabnih iger, ki smo jih kot otroci oboževali. Ena izmed njih je nedvomno igra Kače in lestve, ki jo danes lahko srečamo v mnogih preoblikah, kot so Tobogani in stopnice in podobno. Upam, da med vami ni nikogar, ki te igre ne bi poznal, saj res velja za klasiko med družabnimi igrami.

Za vse tiste, ki trenutno brskate po spominu in se poskušate spomniti pravil igre, naj vas potolažim, saj teh praktično ni. Podobno kot pri Človek ne jezi se je vse odvisno od meta kocke, za popestritev pa so tu še napredovanja oziroma nazadovanja s kačami in lestvami ter seveda medsebojno rivalstvo v obliki »zbijanja«.

V primeru naše igre se nas je zbralo sedem, kar je za to igro kar veliko število igralcev, čeprav igra nima zgornje meje števila igralcev. Pred začetkom smo morali še doreči pravila, saj je možnih več verzij. Naposled smo se odločili za verzijo, kjer je zbijanje mogoče, igralec, ki je bil zbit pa se pomakne za eno polje nazaj. V tem primeru nazadovanje ni nujno slabo, saj se pogosto zgodi, da zaradi tega pristanete na lestvi, lahko pa imate smolo in pristanete na kači. Z večjim številom igralcev se pri večini iger poveča tudi čas igranja in prav nič drugače ni pri Kačah in lestvah, saj je napredovanje zelo oteženo zaradi velikega števila soigralcev.

PLUSI:

- Igra je vedno zanimiva, saj dopušča prirejanje pravil po željah igralcev.
- Ne zahteva preveč miselnih naporov.
- Hiter tempo igranja zaradi kratkih rund.
- Dramatično do konca (tik pred ciljem se nahaja kar nekaj kač).
- Število igralcev je v teoriji neomejeno.
- Širok razpon dovoljene starosti igralcev. (4 - 99 let)
- Nostalgčno vzdušje in pogovori med igro.
- Ob večjem številu igralcev se začnejo porajati življenjska vprašanja. (Kdo sem? Kje sem?)

MINUSI:

- Igra je v celoti odvisna od sreče in ne omogoča taktiziranja.
- V primeru naše igre sumimo na uporabo obtežene kocke s strani nekaterih igralcev.
- Zaradi premajhnega števila barvnih figuric je te treba nadomestiti z različnimi predmeti, kar povzroči precej zmede.

Po tehtnem premisleku, dolgotrajnem preizkušanju in strogem ocenjevanju ji je Komisija za ocenjevanje namiznih družabnih iger prisodila **oceno 7,4** (ocene od 1 do 10). Igra se je vsem zbranim zdela precej zanimiva, tudi zaradi velikega števila igralcev, vendar pa se strinjamo, da bi ob več zaporednih odigranih partijah čar te igre nekoliko izginil.

V primeru da imate igro Kače in lestve doma, predlagamo da jo imate pospravljeno nekje pri roki in po njej posežete, ko vas obiščejo mlajši sorodniki. Kljub temu, da je med vami nekaj let razlike, boste v medgeneracijski igri Kač in lestev uživali vsi, saj zanjo nisi nikoli prestar ali premlad.

Drejc Flajnik
ekipa Zapika

Biotehniški center Naklo izobraževanje, raziskovanje in strokovna praksa

IZOBRAŽEVANJE (v vse izobraževalne programe se lahko vpišete tudi odrasli)
TEČAJI, EKOLOŠKO POSESTVO
TRGOVINA

Področja izobraževanja na SREDNJI ŠOLI:

- Strokovna gimnazija
- Živilstvo in prehrana
- Kmetijstvo
- Hortikultura
- Naravovarstvo

Področja izobraževanja na VIŠJI STROKOVNI ŠOLI:

- Hortikultura
- Upravljanje podeželja in krajine
- Naravovarstvo

Pomembni datumi:

- Konferenca VIVUS in obeležitev 10-letnice Višje strokovne šole | 26. 10. 2018

BIOTEHNIŠKI CENTER NAKLO

Strahinjš 99, 4202 Naklo

T: 04 277 21 00 S: www.bc-naklo.si E: info@bc-naklo.si

Film: Ma vie en rose

Ma vie en rose (1997) je belgijska drama v režiji Alaina Berlinerja, ki prikazuje ovire in frustracije mnogih transspolnih oseb ob iskanju in izražanju spolne identitete v cisnormativni družbi. Drama je prejela Zlati globus za Najboljši tujejezični film, v Angliji pa se jo uporablja za izobraževanje otrok o »cross-dressingu«, zaradi česar je neznanskega pomena za LGBT družbo.

Ko Pierre Fabre (Jean-Philippe Écoffey) dobi novo zaposlitev, se celotna Fabre družina preseli v idilično sošesko, kjer s svojo družino prebiva tudi Pierrov novi šef. Družina Fabre se na vsak način želi predstaviti kot idealna, šestčlanska belgijska družina, vendar jim nekaj to preprečuje: najmlajši, sedemletni sin, Ludovic (Georges Du Fresne), je deklica. Sprva družinski člani to obravnavajo kot fazo, ki jo bo slej ko prej prerasla, sosedom pa jo predstavijo kot nenavaden otroški smisel za humor. Problem pa nastane, ko se Ludo spoprijatelji s šefovim sinom Jérômom (Julien Rivière), in mu pove, da bi se z njim rada poročila, brž ko postane prava deklica. Ko ju Jérômov mati zaloti med igro poroke, šef od Ludinih staršev zahteva, da jo pošljeta k psihologu.

Z vse hujšimi pritiski, da se začne obnašati kot »normalen deček«, se Ludo spopada s pomočjo Pam, Barbiki podobne junakinje otroške oddaje, ki jo v namišljenem svetu vzame pod okrilje. Ko v šolski predstavi na oder nepričakovano stopi kot Sneguljčica, začno starši z zbiranjem podpisov, da jo izključijo iz šole. Doma pa namesto

podpore doživi le še več zavračanja. Osamljena, le z babico na svoji strani, se bori, da bi jo bližnji sprejeli takšno, kot je, vendar postajajo odzivi vse bolj agresivni, njena situacija pa vedno bolj brezizhodna. Ko Pierre izgubi službo, pride celo tako daleč, da jo mati krivi za vso nesrečo, ki je doletela družino in ji prisilno pobrije lase. Situacija pa se vendarle obrne, ko se zaradi Pierrove nove službe družina zopet preseli, tokrat pa naletijo na sosedovo hči, Chris, ki je deček. To družino končno spodbudi k poti k sprejemanju Ludo.

Film se svoje težke tematike loti na zanimiv način, saj mračne situacije blaži z barvitimi pobegi v fantazijski svet Paminega dvorca. Skozi Ludovicino trpljenje, ki ga kljub mladosti Du Fresne mojstrsko prikaže, smo lahko pričali vsakodnevnim izkušnjam na tisoče transspolnih oseb. Kljub običajnemu obešanju na patos, ki smo ga vajeni pri filmih z LGBT tematiko, se ga Berliner otrese z relativno srečnim koncem. Definitivno gre za edinstven, ogleda vreden film.

Tajda Perne

Serija: Counterpart

Counterpart je še eden v vrsti obetavnih projektov, ki jih je v zadnjih letih ambiciozno zastavila televizijska hiša Starz. Po žanru bi ga lahko označili kot triler z dobro premišljenimi fantazijskimi elementi. Zgodba je postavljena v Berlin, kjer se je pred leti razdvojila resničnost in kjer se nahaja tudi prehod med tema dvema, vzporednima svetovoma.

V pravkar končani prvi sezoni spremljamo zgodbo Howarda Silka (J.K. Simmons), izkušnega uradnika v skrivnostnem uradu Združenih narodov v Berlinu. Howard dobro ve, da je v tem uradu polno skrivnosti, vendar nima pooblaščenega dostopa do njih; že več let se namreč trudi, da bi končno napredoval v višja nadstropja. Ko je ponovno zavrnjen in že skoraj dokončno obupa, pride do preobrata. V luči nekaj kočljivih med-dimenzionalnih intrig spozna svojega dvojnika iz paralelnega vesolja Howarda (tudi J.K. Simmons). Ta je odločen, karizmatičen in karierno bolj uspešen, skratka vse, kar "prvi" Howard ni. Howardu je tako razkrita skrivnost izza sten berlinskega urada in s tem stopi na razburljivo pot, polno skrivnosti in prevar.

Sam sem se, ko sem slišal, da se bo z Oskarjem nagrajeni J.K. Simmons, eden meni ljubših igralcev, v neki seriji preizkusil v dvojni vlogi, pošteno navdušil. Simmons ne

razočara, izjemno odigra vlogo dveh povsem različnih likov, kar te tudi, ko v seriji nisi povsem prepričan, kam se zgodba premika, spodbudi k ogledu sledečih epizod. Drugi element, ki me je pritegnil, je prizorišče serije, Berlin, predvsem zaradi neobičajnosti vključevanja zanimivih evropskih mest v popularne serije. Vsekakor pa nas avtorji iz epizode v epizodo stalno navdušujejo z vedno novimi zapleti, ki jim je včasih sicer težko slediti, vendarle na koncu sestavijo neko razumljivo celoto.

Mislím, da je Counterpart ena boljših serij, ki so izšle v zadnjem letu, kar nadaljuje uspešnost Starz-a, ki se vse bolj postavlja ob bok vodilnim televizijskim hišam. Druga sezona bo posneta prihodnje leto, mislim pa, da bodo serijo, vsaj glede na odziv publike, snemali še kar nekaj let.

Samo Miklič

Knjiga: Sarah Moss – The Tidal Zone

Adam je stay-at-home oče in nekoliko bolj obstransko akademik, ki piše o rekonstrukciji Coventryške katedrale po drugi svetovni vojni. Nekega dne se javi na telefonski klic, s katerim ga šola obvesti, da je njegova hči Miriam brez razloga prenehala dihati. The Tidal Zone je roman, ki bi lahko vzpostavil bolnišnični eksistencializem kot žanr.

Miriam preživi – in s tem se začne dolgo obdobje negotovosti, ki ga družina preživi na otroškem intenzivnem oddelku bližnje bolnišnice. Skozi Adamovo prvoosebno pripoved spremljamo njihovo prilagajanje na dejstvo, da telesa včasih lahko preprosto opustijo predvidljive funkcije kot so dihanje, bitje srca in tako dalje. Adamova žena Emma je zdravnica, vendar družini njeno medicinsko znanje prav nič ne olajša situacije, v kateri so se znašli sami. Emmino kariero Sarah Moss spretno uporabi tudi zato, da prikaže stanje in težave britanske nacionalne zdravstvene službe (NHS) z vsaj dveh plat, z vidika pacienta in z vidika osebja.

Kot že omenjeno, roman ponuja občutke, ki bi jih sicer lahko iskali v eksistencialističnih klasikah; umrljivosti in iskanja smisla ne manjka, skozi zgodbo o katedrali se vmeša še pripoved o vojni in preživetju. The Tidal Zone lahko ponudi še precej več – občudovanja vredni

so dialogi med odraslimi in otroci, ki otroškega govora ne zreducirajo na fragmentarno bebljanje in ne tudi gradijo v monolog osemdesetletnika v telesu predšolskega otroka. Miriam, ki se s svojimi zdravstvenimi težavami znajde v središču pozornosti, je sicer najstnica. Tudi nje ne doletijo arhetipi najstnika v literaturi in popularni kulturi, pač pa ji je dana dejanska osebnost in želja po samostojnosti in dovoljenju, da bi svojo novo majico z napisom »The patriarchy isn't going to fuck itself« končno lahko oblekla tudi v javnosti. Slovenske knjižnice trenutno premorejo samo to delo Sarah Moss, zato sem po prvih petih straneh The Tidal Zone pač morala finančno podpreti eno od knjigarn. Za konec še to: čeprav nimam otrok, me je bilo nekaj dni strah za njihovo zdravje. Priporočam.

Petra Polanič

Album: Jack White – Boarding House Reach

Odkar je leta 2011 prenehala delovati skupina The White Stripes, ki jo je Jack White tvoril z Meg White in se je Jack podal na samostojno glasbeno pot, je sam prehodil izjemno ustvarjalno pot. Po prvencu Blunderbuss in njegovemu nasledniku Lazaretto je letos izdal svoj tretji solo studijski izdelek, ki ga je poimenoval Boarding House Reach.

Jack White se nikoli ni oziral na to, kaj si drugi mislijo o njegovi glasbi, in prav tako brezkompromisen je tudi na tem albumu. Na najnovejšem izdelku nam ponudi trinajst novih skladb, ki jim je skupna njegova značilna kitara in eksperimentiranje z glasbilo, saj že ves čas išče meje kitarskega zvoka in se igra s svojim zvokom. Izdelek je nastajal tekom leta 2017 v Nashvillu, kjer je White postavil svoj mali studio. Sam je odigral kitarske vložke, bobne in klaviature, med snemanjem pa zraven povabil še izkušene vrhunske glasbenike, ki so pomagali ustvariti izjemen album.

Album so Whiteovi poslušalci sprejeli z navdušenjem, a potrebno je vedeti, da se bo ljudem, ki jim njegova glasba ni ravno blizu, album zdel popolnoma kaotičen. Ponudi nam vrsto odličnih kitarskih rifov, ki jih obogati z različnimi žanri in ves čas poskuša ustvariti nekaj povsem novega. Vsekakor ne manjka odpuljenih kitarskih solaz, saj je v obvladanju

kitare Jack White vsekakor eden največjih mojstrov. Vmes je vključenih nekaj že skoraj jazzovskih klavirskih vložkov, nekaj delov, kjer White že skoraj malo rapa in kar nekaj elementov funka. Dober primer tega je recimo komad Ice Station Zebra.

Vseeno večkrat spomni na čase skupne The White Stripes, sploh v pesmi Over and Over and Over, ki jo odlikuje značilen rif in močna podpora bobnov, pa tudi kar nekaj psihadelike. Ponudi tudi lepo balado What is Done is Done in zelo dobro Connected by Love, kjer združi mogočno melodijo s svojo željo po eksperimentiranju. Vse skupaj je na koncu seveda še vedno popolnoma odpuljeno, kot bi hotel z vsakim svojim izdelkom šokirati svoje oboževalce.

Četudi Jack White res ves čas šokira, pa mu vedno uspe ustvariti svež izdelek, kar ta plošča nedvomno je. Priporočam.

Luka Stare

Kateri član TM ekipe si?

Bliža se Teden mladih in vsi smo na trnih. Kaj nas čaka letos? Rim ni bil zgrajen v enem dnevu, bi pa zagotovo bil, če bi projekt vodila tako sijajna ekipa, kot je ekipa Tedna mladih. V tem testu lahko spoznate, kako kaotični so rezultati, ko je piscu dodeljena tema, o kateri ima zelo omejeno število podatkov in se mora zanašati predvsem na anekdote in domišljijo.

1. S katerim telebajskom se najlažje identificiraš?

- a) S Tinki-binkijem.
- b) Z Dipsijem.
- c) Z Lili.
- d) S Po.

2. Na Klubu srečaš Zapikovega pisca testov. Kako poteka srečanje?

- a) Prijazno ga povprašam o faksu in izpitu za avto. Nič od tega mu trenutno ne gre dobro.
- b) Nimam priložnosti veliko povedati, saj sistematično objemam vse prisotne na Klubu. Vsake toliko časa citiram kakšno bizarno objavo z interneta. Vsi me čudno gledajo, saj ni nihče dojel reference.
- c) Spustim se v dolg monolog o tem, da je Zemlja ploščata. Če sem iskren, še sam ne vem več, če se šalim.
- d) V bistvu res nisem tako pogosto na Klubu. Sploh ne vem, kdo je ta »pisec testov«... Zveni kot poraženec.

Točkovnik	a	b	c	d
1	1	3	2	4
2	2	4	3	1
3	3	1	4	2
4	4	2	1	3

3. Kakšne so tvoje objave na Instagramu?

- a) Nudes »v dobrem okusu«.
- b) Selfiji, slike hrane in mojega psa – ker sem basic.
- c) Slike s svojo sorodno dušo, izrezkom ameriškega televizijskega igralca Davida Hasselhoffa.
- d) Ne vem, saj imam zaseben profil in Zapikov pisec testov ni mogel preveriti.

4. Ura odbija v tretje po polnoči. Kaj počneš?

- a) Sem v središču pozornosti na karaokah v KluBar-u. Vse oči so uprte vame in ne samo zato, ker med občinstvo mečem kose svojih oblačil.
- b) Zavzeto pišem seminarsko nalogo o »tropu bizonov«. Ne, ne pišem o živalskem kraljestvu.
- c) Spim kot civilizirana oseba! (Mogoče gledam serijo.)
- d) Po svojih številnih improviziranih vlogah imam pogosto občutek, da izgubljam svoj pravi jaz. Kdo sem? Kam sem namenjen? Je vse to res ali gre zgolj za nepredstavljivo ogromno improvizirano predstavo?

4-7 TOČK:

OBISKOVALEC HENGALNICE – S Tednom mladih ne boš doživel hudega dobička. Medtem, ko se organizatorji dogodka potijo na večurnih sejah, ti doma poplesuje ob dubstep remixu uvodne špice »Little Einsteins«. Čeprav na prvi pogled popolnoma nič ne pripomoreš k ustvarjanju Tedna mladih, si vseeno pomemben člen festivala – malenkost zainteresiran obiskovalec. Trashy pesem zate: Shake It (Metro Station)

8-10 TOČK:

VODJA – Si šef z velikim Š. Brez tebe bi stvar popolnoma razpadla. V Muppetkih bi bila žabec Kermit, v Scooby Doo-ju pa Fred Jones. Devet od desetih obiskovalcev Kluba je v štab prišlo z namenom, da bi se o nečem pomenili s teboj. Iz širši javnosti nepoznanih razlogov si se samooklicala kot »Gin Queen«. Trashy pesem zate: Supergirl (Hilary Duff)

11-13 TOČK:

PR-OVEC – Zadolžen si za odnose z javnostjo. Brez tebe bi bili odnosi z javnostjo zagotovo slabi. Še dobro, da te imamo, da smo z javnostjo v dobrih odnosih. Pogosto te lahko najdemo na Klubu, za računalnikom v kratkih hlačah trenirke in visokih pisanih nogavicah. Vodji logistike javno groziš, da ga boš »zažvalil«. Trashy pesem zate: Don't Cha (The Pussycat Dolls z Busta Rhymes)

14-15 TOČK:

VODJA LOGISTIKE – Vodiš logistiko. Morda logistika vodi tebe. Kje bi bili logistično brez tebe? Verjetno v peklu. Si nenavadna oseba, česar se sam še najbolj zavedaš. (Ali pa ne? Kdo bi vedel?) Tvoja sorodna duša je izrezek ameriškega televizijskega igralca Davida Hasselhoffa. Zaslужиš si objem. Trashy pesem zate: Shrek in the Swamp Karaoke Dance Party (zasedba Shreka)

Nagradna križanka

Geslo prejšnje križanke je bilo **zeleno pivo** – s pravilnim odgovorom sta si nagradi priborila **Anna Marie Strmecki** in **Janez Zupančič**. Nagrajenca bosta nagradi prejela po pošti. Rešitevi tokratne križanke nam sporočite na www.zapik.si, najkasneje **do 15. junija**.

	SESTAVILA MATEJA	ABECEDNIK	IZDELO- VALEC POSODE	BREZ- BARVEN OGLIKO- VODIK	ZAPIK	SPODNJI DEL POSODE	LUKA IPAVEC	SLIKARSKA TEHNIKA	APARAT, STROJ
	MESTECE V LATVIJI				DEL ROKE NEKO. GEN. SE KRETAJ. OZN				
	NAUK O RASTLIN- STVU								
	REKA V ITALIJI						VANJA PEGAN DEL ALPINIST. OPREME		
	STARA DOLŽINSKA MERA					RUSKI VLADARSKI NASLOV			
	RAJ, PARADIŽ					DALJŠE ČAS. OBDOBJE			
	LOVSKI PLEN					ZID			
ZAPIK	REKA V VZHODNI SLOVENIJI	STANJE OGOLELEGA DREVEŠA	SL. GLASB. MIRAN NAPRAVA ZA DOZIRANJE			PESEM (KNIŽ.) NORČIJA, NOROST			
IZDELO- VALEC MODELOV						HUNSKI VOJ- SKOVODJA IZRAELSKI PREROK			
NESTRIN- JANJE S SKLEPOM					ČRNI HRAST SL. POSLOVNI SVETOV. MORI			KDOR SE VOZI S KOLESOM	ČEBELJI SAMEC
RUSKI PISATELJI VIKTOR SERGEJEVIČ					NAJVI. KO- PENSKA ŽIVAL BRIT. PISA- TELJI DAVID			KATJA TRATNIK RUJSKO ŽENSKO IME	
DRUGA OBLIKA GENA, ALELOGEN				POSNEMO- VALEC 17. IN 16. ČRKA ABC					
ZAPIK	IZBRUH VULKANA GR. BOG LJUBEZNI						VZDEVEK ALE- ŠA KERSNIKA NORV. PES- NIK VILHELM		
EVA LONGORIA			LESENO OBUVALO VRSTA IGLAVCA			ŠAHOVSKA FIGURA PRISTANIŠČE V IZRAELU			
MOŠKO IME ROBERT (KRAJŠE)				6. IN 10. ČRKA ABC EDWARD NORTON		FRANCOSKA PREPROGA NINA IVANIČ			NATAŠA ABRAM
SENČNA, SEVERNA STRAN					LETOVIŠČE PRI KOPRU				
DEL KNIGE					REKA NA MEJI MED ZDA IN KANADO				

Oven

Vedno ste oboževali zabave, vendar vam je šlo v nos dejstvo, da ostalim ljudem primanjkuje okus za glasbo. Ko bi vsaj obstajal dogodek, kjer lahko plešete z gručo neznancev in to ob glasbi, ki vam je dejansko pri srcu! Če bi tak dogodek obstajal – in bi se precej kmalu zgodil v Kranju – bi tam nedvomno našli ljubezen svojega življenja in motivacijo za vsaj tri izpitna obdobja. Srečno!

Rak

Prosim, da uredništvu Zapika nehati pošiljati dolge maile polne anekdot in vprašanj o svojem ljubezenskem življenju. Vsi mislimo, da je skrajni čas, da pozabite nekaj, kar se tako ali tako vsaj v mailih ne zdi kot srečna zveza. Pridite kdaj v hengalnice, spoznajte nove ljudi in se odpovejte oponašanju mladega Wertherja. Zvezde vam napovedujejo dobre prilike v ljubezenskem življenju, vendar morate najprej dejansko zapustiti svojo sobo.

Tehtnica

Zvezde kažejo, da bo za vas najbolje, če se maja odpravite na zaključni koncert – vašega že več let neuspešnega garažnega banda. Odložite za trenutek svoj triangel in poprimite za knjige! Bliža se konec študijskega leta in zdi se, da boste diplomno po propadu svojega banda krvavo potrebovali. V drugi polovici meseca ne pozabite na zdravilno moč človeške družbe – spoznajte ljudi ob družabnih igrah.

Kozorog

Oddaljili ste se od narave, kar negativno vpliva na vaše življenje. Več časa preživite v parkih in opustite uporabo plastičnih vrečk – če sledite tem smernicam, boste kmalu opazili izboljšanje na določenih področjih (učenje tujih jezikov, kratkoročni spomin za nepomembne malenkosti, tudi elegantno lupljenje sadja). Acroyoga bo maja ključ do vašega uspeha, zlasti na področju financ.

Bik

Ne morete se izogniti neprijetnemu občutku, da se na nekaj pozabili. Sodeč po poziciji Merkurja, ste v zadnjem semestru pozabili na: oddajo vsaj dveh seminarov, nalog, naročnino za telefon, kup knjig iz treh različnih knjižnic (čeprav ste član samo dveh) in rojstni dan več družinskih članov in pomembnih drugih. Zresnite se, za božjo voljo! A še pred tem svojo žurersko pomlad veličastno zaključite na festivalu.

Lev

Že nekaj let se na vsakem Ponytlonu Tedna Mladih prikažete s ponijem – ki je že sam naveličan vaših for – in isto bedno šalo. Naj se letos to ne ponovi! Namesto tega raje prosite katerega od starejših občanov, naj vam posodi pony kolo iz svoje mladosti, in se dogodka udeležite kakor drugi civilizirani ljudje. Predanosti za zmago vam očitno ne manjka.

Škorpion

V prvi polovici meseca se boste zapletli v serijo divjih preprirov s svojimi starši, sorodniki in kolegi. Niso oni, ampak ste vi. Čas je, da se naspite – za vsaj en vikend študij postavite na stran in se zvečer odpravite v center mesta, naslednji dan pa spite do poldneva. Nekaj sprostitev bo ugodno vplivalo na vrednosti vaše tečnobne in konfliktnosti. Predlog meseca: globoko vdihnite

Vodnar

Že dolga leta narekujete modne smernice in morda je čas, da se prepustite toku in se osredotočite na druge stvari v življenju. Pomislite, koliko časa bi lahko imeli, če ne bi cele popoldneve prebirali blogov! Priskrbite si po eno festivalsko majico v vsaki barvi in ju izmenično nosite cel maj. Osvoboditev od pritiska modnega sveta bo blagodejno vplivala tudi na vaše finance.

Dvojčka

S svojim identičnim sorodnikom lahko oba obesita šolo na klin in se pridružita prvemu cirkusu, ki pride v mesto. Mnogo ljudi ne vem, da imajo vsi dvojčki po horoskopu neke na svetu dvojnika, četudi ta ni v sorodu z njimi. Poiščite vašo srhljivo vam podobno polovico in skupaj živita življenje, ki bi ga mi vsi želeli, če bi le lahko. Predmet meseca: športna vzgoja za enega od vaju, likovna za drugega.

Devica

V zvezdah je zapisano, da vas na neki točki v življenju čaka preizkušnja, ki jo boste uspešno opravili samo v primeru, da ste izredno spretni v pletenju ali kvačkanju. Zdi se, da se ta točka hitro približuje. Pograbite priložnost, ki vam jo to opozorilo prinaša, in se naučite kvačkati še danes! Od tega je morda odvisna vaša prihodnost. Predmet meseca: spoznavanje narave in družbe

Strelec

Vaše življenje vse bolj spominja na pravljico – pred Disney izvedbami. Ljudje vsepovprek načrtujejo krvava maščevanja, vaš oče je kolegu obljubil, da se boste z njim poročili in preživite dokaj povprečnih boleznih spet postaja vprašljivo, ker v tem kraljestvu o varnosti cepiv bojda lahko sodi vsak z internetno povezavo. Za študijski uspeh univerzi v maju obljubite svojega prvorojca.

Ribi

Maj bo za vas mesec sprememb. Luna bo na vaši strani, ko v dejanskem ali metaforičnem novem kraju iskali najcenejši supermarket ali pošto. Že več mesecev se izogibate pomembnemu delu študijskih obveznosti, vendar k sreči to na vaš končni uspeh ne bo vplivalo. Ne morete vedno pričakovati, da bodo zvezde na vaši strani, zato vsaj v prihodnje planirajte bolje. Stavba meseca: Svetilnik

Rag'n'Bone Man (VB)

5. maj, Hala Tivoli
od 39 €

The Grandmothers of Invention (ZDA, band Franka Zappe)

6. maj, Kino Šiška
16 €, na dan dogodka 18 €

Deerhof (ZDA, pop-rock), Wrekmeister Harmonies

7. maj, Kino Šiška
15 €, na dan dogodka 18 €

Demolition Group

9. maj, Kino Šiška
v predprodaji 12 €, na dan dogodka 15 €

The Bongo Club (indie rock, ŠVE)

10. maj, Kino Šiška
6 €

Čaga boys – otvoritev Tedna mladih

11. maj, Slovenski trg

Smrt boga in otrok, Atlas Erotika, AMN, Sheby, Young Sanci (Teden mladih)

11. maj, KluBar

Postmodern Jukebox (jazz cover band, ZDA)

11. maj, Hala Tivoli
od 29 €

Adi Smolar (Teden mladih)

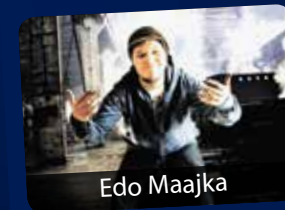
12. maj, KluBar

Karmakoma, BILK, Full Moon Kolektiv, Bowrain (Teden mladih)

12. maj, TrainStation SubArt

Enrique Iglesias

12. maj, Dvorana Stožice
od 35 €

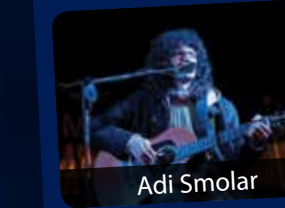
Edo Maajka

The Grandmothers of Invention

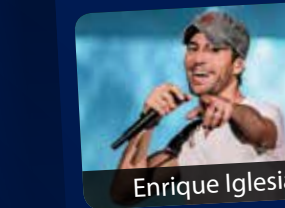
Laibach

Adi Smolar

Mr. Big

Enrique Iglesias

Scorpions

Carnival Youth (indie rock, LAT), Infected

16. maj, Kino Šiška
predprodaja 6 €, na dan dogodka 8 €

Bratski večer: Le Serpentine + Los Ventilios, Space blasters (Teden mladih)

18. maj, Down Town

Finale Tedna mladih: Edo Maajka & Band, Brothers moving, Jimmy Barka experience

19. maj, Bazen Kranj

Gušti

19. maj, KluBar
early bird 5 €, nato 7 €, na dan dogodka 8 €

Punk in Drublic: NOFX, Mad Caddies, Snuff, The Bronx, Bad Cop/Bad Cop, The Mor(R)ons

21. maj, pred Kinom Šiška
38 €, na dan dogodka 42 €

Gogol Bordello (ZDA, gypsy punk)

2. junij, Ukmarjev trg, Koper
15,90 € (early bird)

Scorpions

8. junij, Dvorana Stožice
od 39 € naprej

Gora Rocka (Mi2, BFM, Hamo, Elvis Jackson, Happy Ol' McWeasel, Koala Voice...)

22. – 25. junij, Slap od Idrijci
30 €

Laibach

24. junij, Škofjeloški grad

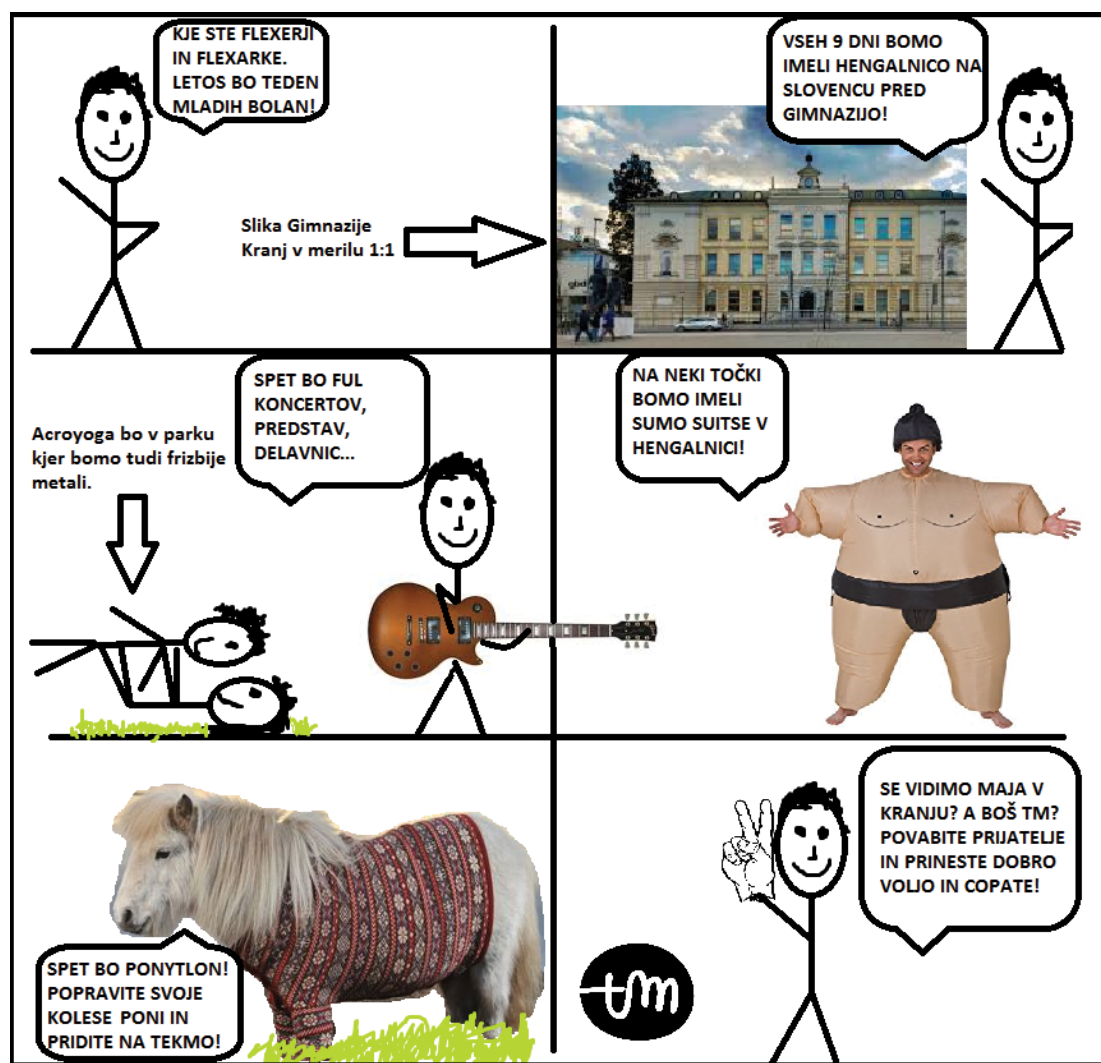
Mr. Big (ZDA)

1. avgust, Kino Šiška
29 €

Teden mladih bo!

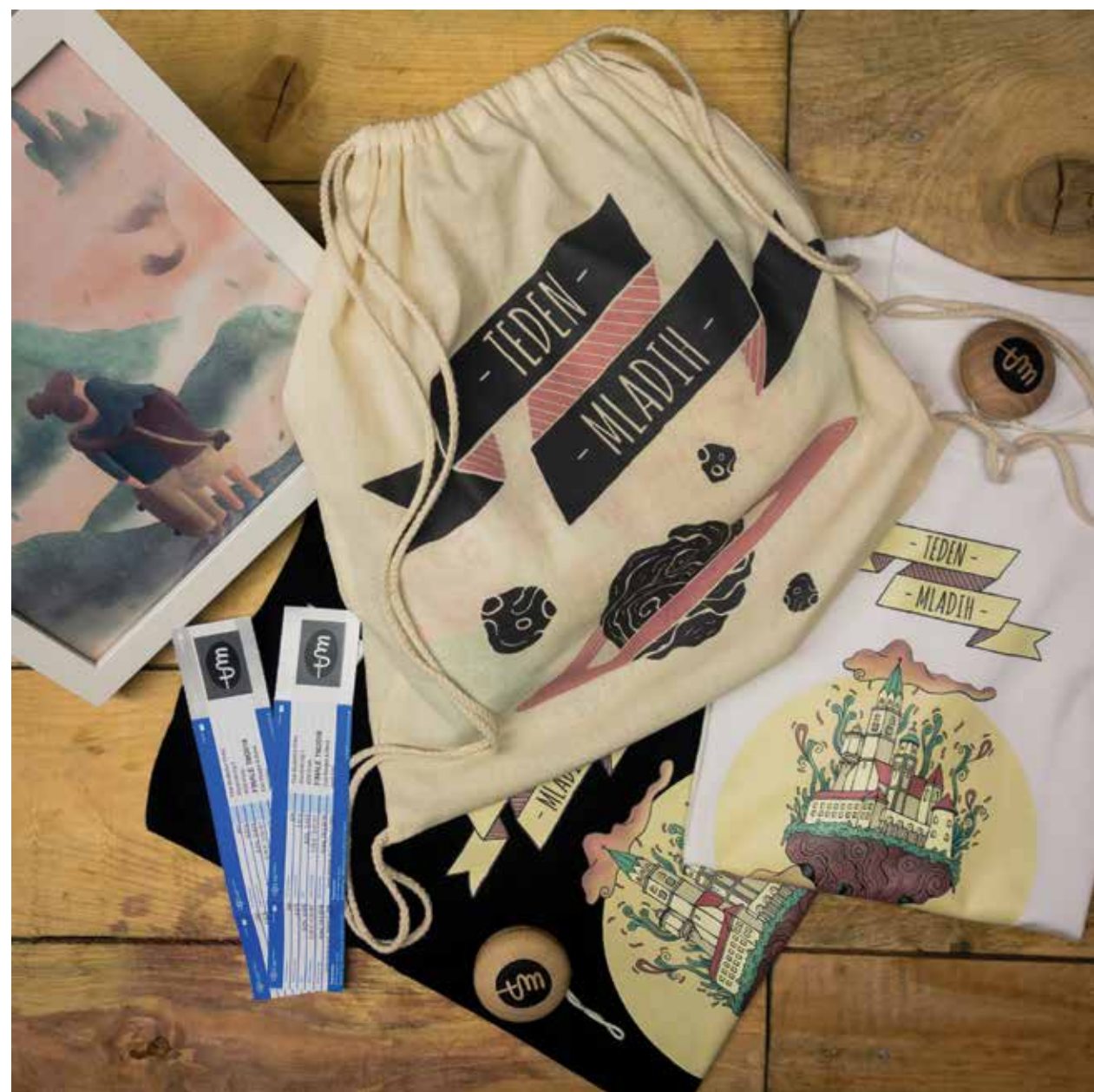
Mladosten festival, ki tednu prišije dva dodatna dneva. Kranj zaživi s pomočjo dnevnih in večernih dogodkov, ki nas vabijo na različne lokacije v centru mesta in okolici. Sonce bo, hormoni bodo, noro bo. Letos osrednji prostor festivala premikamo na Slovenski trg! Za letošnji festivalski nagovor smo želeli narediti hud strip, vendar je dizajner svojo punco odpeljal na prvomajske počitnice v Simonov zaliv. Namesto njega smo se ostali potrudili v paintu. Uživajte in se vidimo na Tednu mladih.

Lep pozdrav,
Ekipa Tedna mladih

Bag of iTMs

Nagradna igra Tedna mladih za bralce Zapika! Nagrajeni ste lahko s TM ruzačkom, ki vsebuje belo in črno majico, dva hipsterska jojota in dve karti za zaključni koncert! Za sodelovanje se slikajte se na eni izmed lokacij, kjer se bo dogajal Teden mladih. Lokacije lahko najdete v programski knjižici ali pa širom interneta. Pošljite nam fotko na pr.tm@ksk.si in mi bomo na otvoritveni dan festivala izbrali srečneža, ki prejme festivalsko opremo. Veliko sreče!

Adi Smolar – preprost in poln modrosti

Ko me je urednica poklicala in vprašala, če bi opravil intervju z Adijem Smolarjem, nisem okleval. Adi je že od nekdaj moj vzornik. Njegove pesmi me vzpodbujajo, veselijo in tolažijo – in komaj sem čakal, da mu zastavim nekaj vprašanj. Dobila sva se kar pred njegovim nastopom v Lescah. Med tonsko vajo in nastopom je imel eno uro časa, kar pa je bilo dovolj za najin intervju. Seveda je čas kar prehitro minil, saj bi se z njim lahko pogovarjal celo večnost, pa bi še vedno imel kakšno vprašanje. Že na začetku ti da vtis preprostega človeka, ko prav počasi pride iz svojega zmanjšanega Peugeotta, iz prtljažnika pa izpusti malo psičko, ki jo najprej pelje na sprehod. Zatem je šel opraviti tonsko vajo, po njej pa sva se usedla na klop in začela debatirati. In to ni bil navaden intervju.

Toliko let že igrate. Ali pred nastopi še vedno čutite kaj treme?

Ne, že vrsto let pred nastopi ne čutim neke treme. Sem sproščen, ker zaupam samemu sebi. Sproščenost je vedno dobra. Sam tudi tega pojavljanja na odru ne jemljem kot nastop, ampak kot druženje. Jaz imam rad ljudi in oni imajo radi mene. In ko se pojavim na odru, nimam nikoli občutka, da sem več vreden ali kakorkoli pomembnejši od teh ljudi, ki sedijo v dvorani. Torej smo si domači. In ravno zaradi teh občutkov sem tudi sproščen na odru. Res pa je, da zaradi te sproščenosti tudi nikoli v naprej ne pripravim repertoarja, ampak se sprosti odločam. Ko vidim, kakšni ljudje so v dvorani, koliko so stari in kako delujejo kot skupina, se odločim, katere pesmi bom igral in v kakšnem vrstnem redu. S tem svojim sproščenim nastopom sem včasih spravljal v zadrego televizije. Ko sem v kakšni televizijski oddaji igral v živo, so me vprašali, kaj bom igral – pa sem odgovoril, da še ne vem. »Vi samo povejte, koliko minut moram zapolniti in to bom

naredil. Ali pa mi kar pokažite, kdaj naj končam.« Zdaj so se na to že navadili in me po programu sploh ne sprašujejo več. Že vedo, da bom naredil dobro tudi brez vnaprej pripravljenega programa.

Napisali ste pesmi na vse mogoče tematike...

Ja, na Sazasu imam prijavljenih, mislim da, 252 pesmi. Kakšnih 150 je takih, ki jih pojem in potem med njimi izbiram na koncertih. Za daljši koncert pa jih zaigram kakšnih 40. Lahko naredim tudi več koncertov zapored, ne da bi pesmi ponavljal.

Ali se z vsemi pesmimi še vedno poistovetite?

Ja, seveda. Ko delam pesmi, jih delam tako, da so napisane za daljši rok trajanja. Izogibam se aktualnih pesmi, ki bi se osredotočale zgolj na nek dogodek. Sicer me nek dogodek lahko spodbudi, da napišem pesem, vendar jo vedno napišem s mislijo, da mora ostati aktualna dlje časa. Osredotočam se

na stvari, ki se v življenju ponavljajo. Ne glede na to, kako se družba spreminja, nekatere osnovne stvari ostajajo enake. Tako se tudi poslušalci z mojo pesmijo poistovetijo, se jo naučijo in si jo vzamejo k srcu. Veliko veselja in energije pa mi daje publika. Igram že več kot 30 let in mladina, ki pesmi poje, je kdaj mlajša od pesmi, ki jih poje. In ko vidim, da znajo besedila, si rečem: »To je bilo dobro narejeno.« Včasih se prav sam pri sebi nasmejem, ker vem, da so starši peli pesmi, ki jih danes pojejo njihovi otroci, da ne govorim o vnukih. In to je zelo prijeten občutek. Pesmi so narejene z ljubeznijo in spoštovanjem do poslušalcev. In to jim daje rok trajanja.

Kaj menite o Kranju?

Kranj se mi je resnično zapisal v srce, no, očitno tudi jaz Kranjčanom. Že ko sem začel svojo kariero, je bil Kranj zelo zainteresiran zame. Na kranjskih odrih sem nastopal že takrat, ko še nisem bil medijsko znan. »Pod marelo« je bil lokal, ki mi je močno ostal v spominu. In ni bilo naključje, da sem svojo drugo ploščo *No ja, pa kaj* snemal ravno na Gorenjskem. To je bil album v živo, ki smo ga snemali na dveh koncertih. Na koncertu v Kranju in v Škofji Loki. Vedeli smo, da bo tu odziv publike tak, kot se za ploščo v živo spodobi. In sem prav presenečen, da dvakrat ali trikrat na leto pridem v Kranj in je vedno polno. Je pa res, da ne opažam razlik med regijami. Kamorkoli pridem, je odziv zelo lep. Me je že vsa Slovenija vzela za svojega. Mogoče ravno zaradi te moje hudomušnosti in smisla za humor. Zdi se mi, da gledalci tudi cenijo, da opozarjam na stvari, ki so v dobrobit ljudi. Pojem z željo, da bi ljudje razmislili o svojih dejanjih, ravnanjih in željah ter bi se bolj pogumno podali skozi življenje.

Ko sem v kakšni televizijski oddaji igral v živo, so me vprašali, kaj bom igral – pa sem odgovoril, da še ne vem.

Katera je bila vaša prva pesem?

Tega se pa sploh ne spomnim več. Bile so raznorazne pesmi, ki sem jih pisal pri 19-ih letih, prav prve se pa ne spomnim. Bile pa so med prvimi *Naš svet se pa vrti*, *Saj se nikamor ne mudi* in *Gremo na Povsetovo*. Marsikoga pa bi tudi preseñetilo, da je bila ena izmed mojih prvih pesmi *Kako gre čas ljudje, kako gre čas*. *Spreminja mi srce, spreminja mi obraz*. Že od nekdaj sem torej pisal pesmi različnih tematik. Take bolj vesele in pa tudi tiste malo resnejše. Preden sem se podal v snemanje, sem imel že zelo širok repertoar. Vse moje plošče, ki sem jih izdal, so bile tako preplet novih skladb in pa tudi skladb iz prejšnjih časovnih obdobij. Vendar ni skoraj nobenih razlik med njimi. Moj pristop pisanja pesmi se ni kaj dosti spremenil. Tematike se spreminjajo, saj postajam za kakšne stvari bolj verodostojen. Tudi delo se dotika mene. Jasno je, da sem na primer pesem *Ko sem bil mlad sem bil trapast, zdaj ko sem star, sem še bolj* napisal v bolj zrelih letih. Ravno te dni sem dokončal novo ploščo, na kateri je ena pesem iz leta 1988 in me prav zanima, če bodo poslušalci ugotovili, katera je.

Katero knjigo ste nazadnje prebrali?

Trenutno sem veliko časa preživel v studiu, zato za branje ni bilo časa. Nazadnje pa sem prebral knjigo 95 tez patra Karla

Gržana. Berem predvsem knjige, ki govorijo o naših odnosih. Torej duhovna literatura, ki te izobražuje. Leposlovja sem se naučil že v mladostnih in študentskih letih. Nazadnje sem si kupil enciklopedijo rastlin in knjigo, ki govori o tem, koliko časa živijo določena bitja. Zadnjič sem bral tudi zelo zanimivo knjigo Koristnost nekoristnega. Govori o tem, kako nekatere stvari, ki bi bile blizu ljudem, zanemarimo, ker ne prinašajo dobička. Mi živimo v družbi, kjer vse stvari vrednotimo samo glede na dobiček. Ko pišem besedilo, se o stvari, o kateri pišem, pozanimam. Včasih tudi prek Google. Za novo pesem sem potreboval podatek, s kakšno hitrostjo potuje naša galaksija in s kakšno hitrostjo se vrti sonce. Mislim, da velika večina ljudi ne ve, da se naša galaksija v vesolju premika približno s hitrostjo 2,1 milijona km/h. Take stvari me zanimajo.

Potem govorim o izumiranju živalski in rastlinskih vrst, o nasilju in tako naprej. Take podatke potem preverim. Redno pa tudi spremljam dogajanje po svetu, ki se mi zdi pomembno. Tudi trenutno dogajanje v Siriji je iztočnica za marsikatero misel. Imam sina v 3. letniku gimnazije, ki se je odločil, da bo študiral matematiko in filozofijo. Na njegovo željo sedaj tudi zaključujem svojo zbirko filozofov in tudi tam sem ter tja malo osvežim spomin, da mu lažje pariram. Take stvari raje od leposlovja. Če pa že berem leposlovje, pa me kdaj prime, da preberem kakšen strip. Stripi so včasih veljali za šund literaturo, ampak to je umetnost. Res jih obožujem in jih imam doma kar veliko zbirko.

Ko sva že malo o filozofiji... V kaj verjamete? V boga, ljubezen?

Ljubezen, normalno. Ljubezni smo deležni. Sami jo prepoznavamo, tako kot njene pozitivne učinke. Ljubezen je močna stvar. In tukaj ne mislim samo telesne, ampak predvsem ljubezen, iz katere se potem porodi spoštovanje, strpnost in sočutje. V eni izmed pesmi, *Vse bo šlo*, govorim o tem. Ni vse v življenju le to, kar vidimo in čutimo. Omejeni smo na naše čute, predstave in navade. Življenje pa je tako čudovito. Premalokrat se ustavimo in se zazremo v to. Vse stvari, ki nas obdajajo, jemljemo za samoumevne. Če iz distance pogledamo na naš obstoj, smo res majhna pikica v tem vesolju. Zelo smo ranljivi in krhki ob silah univerzuma, ki pa so nastale vprašanje kako. Ljudje smo sprejeli dejstvo o velikem poku. Se pravi, da je iz ene točke nastalo vse materialno, kar je v univerzumu. Bilo bi zelo oholo in nespoštljivo, da bi si drznili dejati, da vse to razumemo in da je razlaga zelo preprosta. Dopusčam vse možnosti in domnevam tudi to, kar zadeva stvaritelja, stvarnika, boga, karkoli že. Je pa nam to tako nedoumljivo, da so vse razlage, ki jih imamo, dobrodošle zgolj zaradi tega, da ljudem vsaj malo omogočajo predstavo o tem, da je še nekaj več in je hkrati tudi obračanje k temu nekaj več. Se mi pa zdi, da vsak človek, ki razmišlja, dojame, da ni zgolj naključje tisto, kar je ta svet naredilo v to, kar je. Ne upam pa dejati, kdo ali kaj je vzrok. To je eno veliko vprašanje. Sem pa zelo vesel, da mi je dana možnost življenja in hkrati, da mi je dan um, s katerim si lahko zastavljam vprašanja in celo odkrijem določene odgovore. To je velika radost, zato me zelo zaboli, ko vidim ljudi, ki živijo prežeti z banalnostjo, ki o njej razmišljajo in se ji podreajo. Pozabijo

pa na to čudovito priložnost, ki jo življenje daje. Življenje je tako redek pojav v vesolju. Verjamem pa, da je v njem še veliko življenja. Spet bi bilo preveč domišljavo, če bi menili, da smo zgolj mi deležni tega blagra življenja. To mi je še fascinantno. Hkrati iščemo življenje na drugih planetih in bi bili nad vsako novo obliko življenja nadvse prevzeti, v istem zamahu pa z lahkoto uničujemo življenje, ki so nam tukaj dana. Veliko pomanjkanje našega razmišljanja je, da mislimo, da smo ločeni od narave. Da je narava tu, da ustreže nam, mi smo pa nad njo. Sem zelo prepričan, da smo z njo zelo povezani in moramo biti resnično previdni pri spremembah, ki jih v njej povzročamo. Lahko se nam zelo maščuje, če ne bomo bolj hvaležni, skromni in skrbni.

Igram že več kot 30 let in mladina, ki pesmi poje, je kdaj mlajša od pesmi, ki jih poje.

Sem velik pristaš tega, da se človek nauči ceniti to, kar že ima. Mi živimo v družbi, ki nam vedno znova vdihuje nove želje. To je logika potrošništva. Nepotešeni ljudje, ki hrepenijo po novih stvareh, so dobri kupci. Tako vedno razmišljamo o stvareh, ki si jih želimo in hkrati pozabljamo to, kar že imamo. Marca sem dopolnil 59 let in sem razmišljal, do kakšnega spoznanja sem v teh letih prišel. In se mi je utrnila ena lepa misel: »Česar nimam, ne pogrešam, kar imam, globoko cenim.« To je moja filozofija.

Jaz, kot človek, ki razmišlja, želim svoja spoznanja deliti z ljudmi. In to najlažje počnem skozi pesmi. Veliko pozornost namenjam besedilom. Zdi se mi, da mi dokaj dobro uspeva skozi preproste pesmi ljudem povedati tudi malo bolj zapletene stvari. Na primer *Bog ne daje, da bi crknil televizor* je pesem, ki govori o negativnih lastnostih pretirane uporabe virtualnih oblik medijev. Zdaj bi moral že nadgraditi to pesem, saj so trenutno priljubljeni računalniki in pametni telefoni, vendar je poanta pesmi iz leta 1995 še vedno aktualna. Ljudje jo še vedno poznajo in zapojejo, čeprav bi bil lahko, ob drugačni predstavitvi te teme, ta problem spregledan. In to je zahtevna naloga, da se skozi šalo lotiš resnejših tematik. Taka pesem je tudi *Zgubu, zgubu*, ki se zaključuje takole: »A še kej bom zgubu, seveda, to se ve. Vendar, ko ni več navezanosti, neha se gorje.« To je tudi misel, ki jo imamo redkokdaj v zavesti in je dobrodošla. Ali pa: »Glej ta naš svet, tako je lep kot lepe sanje. Življenje imej za prekrasno potovanje.«

Spet v opozorilo, da nam je življenje dano, da se imamo lepo. Življenje ni zato, da bomo nenehno trpeli in žalovali. Če se poglobiš v svoje občutke, mnogokrat ugotoviš, da trpiš zaradi nepomembnih stvari. Če to ugotoviš si dosti srečnejši. Moja želja je, da bi ljudje bili srečni. Ker srečen človek je prijazen, obziren, strpen in ljubeč. Deluje v dobro sebi in v dobro drugih. Moja fantazija je, da bi to dosegli.

Stripi so včasih veljali za šund literaturo, ampak to je umetnost.

Tudi sam moram priznati, da ste mi s svojimi pesmimi v kakšnih preizkušnjah večkrat pomagali.

Ja, predvsem se je dobro zavedati, da človek v teh preizkušnjah ni sam. Vsakega kaj tare. Če se spet navežem na eno izmed svojih pesmi: »Popolne sreče ni, vsak nosi svoj križ.« Ko ima človek tegobe in žalost, se zapre sam vase. To ni prav. Jaz sem pozival ljudi, da je tudi v času hudih preizkušenj tvoja moralna dolžnost, da se ozreš okrog in vidiš, da so ljudje, ki nosijo še težji križ od tebe. Kljub svojim težavam moraš pristopiti do njih in jim ponuditi pomoč. To, da se zapreš v svoje tegobe in žalost, te ne odvezuje odgovornosti, da pomagaš drugim ljudem.

Hvala za te besede. Jaz sem kar malo ostal brez njih...

No, da ne bo izpadlo vse prerisno. V veliko veselje mi je tudi na čase napisati pesmi, ki nimajo kakšnega globokega smisla, ampak so samo neke domislice. Med njimi je tudi pesem *Pasji dnevi*. Vendar jih je procentualno malo. Narejena je bila

ena diplomska naloga o mojih besedilih in sem dobil grafikone, veseljaških pasmi je bilo 15 odstotkov. Ostale pa so bile predvsem družbeno-kritične. Se pa glede tematik nikoli nisem omejeval na kakšen trend, ampak sem vedno sledil tistemu, kar me zanima. Tudi kar se tiče glasbenih zvrsti, nikoli nisem vztrajal le pri eni, ampak sem na podlagi vsebine izbral melodijo in ritem, ki je besedilu ustrežal. Ko se mi misel utrne, zelo hitro naredim refren in nato tudi melodijo.

Sem pa zelo vesel, da mi je dana možnost življenja in hkrati, da mi je dan um, s katerim si lahko zastavljam vprašanja in celo odkrijem določene odgovore.

Se pravi najprej napišete melodijo ali?

Po navadi oboje hkrati. Zdaj so se fantje smejali, ko smo snemali. Imel sem že naslove pesmi, melodijo in refren, vseh kitic pa še ne. Vedel sem že, o čem bo pesem govorila, besedil pa še nisem imel napisanih. Jaz zgodbo že vidim, vendar je to potem potrebno še ubesediti. Včasih to delam tudi rahlo pod pritiskom, ko se že mudi. Včasih moraš biti pri pisanju idej že malo obrtniški. Jaz se izogibam že uporabljenim rimam. Iščem vedno nove rime. V novi plošči govorim o minljivosti in mi je všeč ena rima: »Pogumno se soočil bom s to

situacijo, že od rojstva imam pri sebi za smrt rezervacijo.« To je precejšnja tabu tema. Vendar prav zato uporabljam take domiselne rime, da stvar vsaj malo razbremenim in prežnem strah pred minljivostjo. Rad naredim pesem, ob kateri se človek vsaj malo nasmehne, tudi pri resnih temah. So pa tudi pesmi, kjer smeha ni, tam sem to skušal nadomestiti z lepimi besedami. In tudi s takimi pesmimi doživim lep odziv med ljudmi. Na primer *Daleč, daleč je za naju pomlad* je pesem, ki govori o staranju in se je prijela tako med starejšimi kot tudi med mladimi. Lepa ideja, lepe besede in lepa melodija dosežejo vse. Nikoli nisem podcenjeval poslušalcev in skozi vsa besedila se vidi, da jih globoko spoštujem. Preden se odločim, da bo pesem posneta, je napisanih zelo veliko različic in vse je dobro premišljeno, da je prava beseda na pravem mestu.

Tudi sam priznam, da je minljivost eden izmed mojih večjih strahov. Kako se s tem soočate?

Tale pesem ti bo prav prišla: »Kdor me videl bo umirat, naj ne joče, naj ne kliče me nazaj. Kdor me videl bo umirat, naj nakloni v slovo mi le smehljaj.« Mi se pogosto bojimo, da bomo izgubili določene stvari, ko bomo umrli. Vendar - ko ni več navezanosti, neha se gorje. Se pravi, ko se sprijazniš in sprejmeš to, brez želje, da bi se to pretirano dogajalo v nedogled, potem si bolj sproščen. In sprejmeš, da nam je to namenjeno. Naj se navežem na prvo vprašanje. Ker sem minljiv, sem igriv. Zato tudi odpade trema. Če sprejemaš stvari z neko dobrohotnostjo, potem se ne bojiš, da boš odšel. Ena od pesmi z nove plošče je *Vse bo v redu*. Ko se zaveš tega, da je vse lepo in prav, in osmisliš tegobe, ki se ti dogajajo, potem se je dosti lažje soočiti z življenjem. In prav zato, ker smo minljivi, je naša dolžnost še večja, da živimo smiselno, v skladu z naravo in v prijetnih medčloveških odnosih. Živi na tak način, da bo tvoje življenje vredno lepega spomina. Če živiš tako, te potolaži, saj veš, da ne bo šlo vse v nič, ko boš odšel, ampak si svojim življenjem obogatil svet. Po drugi strani pa vemo, da smo narejeni iz materiala, ki je del zvezd. Mi imamo v sebi delček tega neskončnega in večnega. Nismo prišli kar iz nič. Smo iz okolja, ki ga užijemo s hrano in tudi, ko odidemo, gre to nazaj. Prav zato minljivost našega ega ni smiselna. Zanimiv je tudi podatek, da se v sedmih letih vse naše celice zamenjajo. Kdo sem potem sploh jaz? In če pomislimo, da se celice menjajo, jaz pa ostajam isti. To pomeni, da je naše telo samo embalaža, ki hrani nekaj dragocenejšega in nespremenljivega, kar je v nas. Oziroma spremenljivega do te mere, da lahko mi, z določenim spoznavanjem in dejanji, vse v nas

spremenimo na bolje. Tudi to bom dejal. Sem v 60. letu življenja, vendar znotraj sebe ne čutim tega bremena let. Tisti jaz v meni se ne stara; če se jaz v meni ne stara in ne spreminja, potem lahko sklepam, da tudi po moji smrti ne izgine.

Vem tudi iz izkušenj. Dostikrat sem že igral ljudem, ki so umirali. Pri večini sem zaznal zelo veliko mero spokojnosti. Ljudje se niso obnašali panično, ampak dokaj pomirjeno. Verjamem, da se ti v teh trenutkih odprejo določena spoznanja, ki ti olajšajo odhod. Mislim pa, da je najtežje oditi takrat, ko se zavedaš, da si delal grde stvari ali pa si pozabil živeti v skladu sam s seboj. Misel na to, da si delal dobro, je velika tolažba.

To, da se zapreš v svoje tegobe in žalost, te ne odvezuje odgovornosti, da pomagaš drugim ljudem.

Vidim, da se nama na žalost čas izteka in ljudje že sedijo v dvorani...

Torej bom samo še povabil vse ljudi maja v Kranj. Zaigral bom nekaj novih pesmi, zato bo že po tej plati zanimivo. Se pa zelo veselim petja vseh teh pesmi, ki sem jih že tolikokrat zapel in sem vedno znova počaščen, ko vidim, s kakšnim žarom jih publika poje z mano. Veselim se predvsem te vesele komunikacije med seboj in poslušalci.

Rok Škrlep

Andrej Rus (intervju), Oto Žan (koncert)

Hengalnica

Prostor, kjer vseh devet dni domuje festival Teden mladih. Na Slovencu se bomo Kranjčani ustavili in popili kakšno kavo, odigrali kašno namizno igro ali sodelovali v razgibanem programu Hengalnice. Prostor za vse, ki si želijo malce drugačnega dogajanja v Kranju. Trg bo živel s pomočjo otvoritvenega piknika, uličnih umetnikov, skate sešna, balinčkarjev in številnih drugih dogodkov. Hengalnica bo delovala po načelu "prideš in hengaš."

Otvoritev na Slovencu: Piknik s trubači Čaga Boys

Kako bolje otvoriti festival kot s piknikom in trubači? Letošnjo zgodbo festivala bomo začeli na Slovenskem trgu v Hengalnici. Tako bomo že prvi dan krstili pomlajen trg pred Gimnazijo Kranj. Za hrano, pijačo in dobro glasbo bo poskrbljeno. Pridite na Slovenski trg v petek, 11. maja, ob 18:00.

Silent party

Prvič se bo v Kranju odvil žur na slušalke. Silent party je zanimivo zasnovan glasbeni dogodek, kjer razdelimo vsem obiskovalcem slušalke preko katerih se posluša glasba. Glasbo vrtijo štirje različni DJ-ji, med katerimi poslušalci izbirajo z menjavanjem frekvence. Okoli obiskovalcev vlada tišina, zato ljudem, ki pridejo mimo brez slušalk, ni jasno, zakaj ljudje pojejo različne komade. Pridite po svoje slušalke v petek, 18. maja, ob 22:00 v KluBar.

Zaključni koncert

Finale Tedna mladih: Jimmy Barka Experience, Brothers Moving, Edo Maajka&Band

Letos spet zaključujemo v slogu! Namesto z vodo bomo bazen Kranj napolnili s plesnimi koraki in mladostno energijo. Rajali bomo skupaj s tremi skupinami - dvema uvoženima in eno domačo. Edo Maajka se po nekaj letih premora spet vrača v Kranj. Premierno v Sloveniji pa bodo na Tednu mladih nastopili fenomeni ulične glasbe Brothers Moving, ki bodo z Danske preko New Yorka prišli v Kranj. Družbo jim bo delal ljubljanski elektro/etno/hip-hop trio Jimmy Barka Experience. Finala se lahko udeležite v soboto, 19. maja, ob 21:00 na Bazenu Kranj.

BAZEN KRANJ, 19. MAJ OB 21. URI

EDO MAJKA & BAND
BROTHERS MOVING
JIMMY BARKA EXPERIENCE

triglav

KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

ZTKK

PETEK | 11. MAJ

17:30 Sprevod po Kranju

Tolkalci (Subart)

18:00 Galerija Layerjeve hiše in Stolp Škrlovec

Fin-de-siècle #II (Odprtje skupinske razstave desetih umetnic, rojenih v devetdesetih.)

18:30 Hengalnica

Trap Party (Young Sanci, AMN, Sheby, SxBxO, Kimmv)

20:00 Klubar

Chagadelia party: Label night

22:00 TrainStation SubArt

Chagadelia party: Label night

SOBOTA | 12. MAJ

11:00 Hengalnica

Kruha in iger

10:00/11:00 Layerjeva hiša

Dan kolaža (za otroke: Barvne ploskve, za odrasle: Animiran kolaž)

18:30 Kavarna Bazen Kranj

Laganica - House & Beachouse z DoubleData

20:00 TrainStation SubArt

Alter Fusion večer(ime je še neuradn) - Bowrain, Full Moon Kolektiv, BILK, Karmakoma

21:00 Klubar

Adi Smolar

NEDELJA | 13. MAJ

10:00 Hengalnica

Latino dan

15:00 Hengalnica

Balinčki

17:00 Gregorčičeva ulica

Skate sešn

17:00 Stolp Škrlovec

Mini produkcija za otroke: Voda

20:00 Stolp Škrlovec

Tonijevi ta kratki: izbor najboljših slovenskih kratkih filmov v letu 2017

Hengalnica se vsak dan odpira ob 10:00.

*Hengalnico najdeš na Slovenskem trgu (Družabne igre nonstop!).

PONEDELJEK | 14. MAJ

14:00	Hengalnica	MEPI
15:00	Hengalnica	Escape tent
17:00	Mestna šivalnica	Šivalnica ruzakov
17:00	Hengalnica	Namizni hokej
19:00	TrainStation SubArt	Turbo galerija (3 platna #8 - Maruša Štibelj Marcipan)
20:00	Lajerjeva hiša	Modna revija ob sončnem zahodu
21:00	TrainStation SubArt	Hrupni ponedeljek - alternativa alternativni (Kutwyv, Neo-cymex, Azbuka, SNØGG)

TOREK | 15. MAJ

10:00	Hengalnica	Retro dan
15:00	Hengalnica	Štrikanje
17:00	Kovačnica	Delavnica Kovačnica
18:00	Lajerjeva hiša	Kulturna četrt: Kranj graffiti tour
18:00	Hengalnica in Klubar	Swing plesni večer
18:00	Rock Bar Down Town	Impro
21:00	Letno gledališče Khislstein	Stand up (Sašo Stare, Perica Jerković, Jernej Celec, Aleš Novak)

SREDA | 16. MAJ

14:00	Prešernov gaj	Popoldne v parku in lovilci sanj
15:00	Kranj (Start: Hengalnica)	Scavenger hunt
14:00	Hengalnica	Haki
18:00	Hengalnica	Večer ob ognju
19:00	Rock Bar Down Town	Zaključek Svežnja
20:00	Lajerjeva hiša	Futurski
20:00	Klubar	Pub večer (Pub quiz, beer pong, karaoke)

ČETRTEK | 17. MAJ

11:00	Hengalnica	Sumo suits
17:00	Lajerjeva hiša	Raku, tradicionalno japonsko lončarstvo (1. del)
18:00	Mohorjev klanec	Ponythlon
19:00	Hengalnica	Ogrevanje za Beach party
20:00	Rock Bar Down Town	Metal večer (Dekadent, Morywa, Nesit)
20:00	Stolp Škrovec	Predstava: Jerihonska roža
21:00	Klubar	Četrtnanje: Beach Party

PETEK | 18. MAJ

10:00	Hengalnica	Veliki zajtrk
13:00	Hengalnica	Sumo suits & Pikado z balončki
16:00	Hengalnica	Pijanoteka
19:00	Lajerjeva hiša	Odprtje razstave: Špela Škulj - Lightscapes
20:00	Rock Bar Down Town	Bratski večer: Space Blasters & Le Serpentine
22:00	Klubar	Silent Disco Party (IZVAJALCI)
21:00	TrainStation SubArt	Local Bass Frequencies Free Party (Erma, Shao, Necropsi, Robs, Dexter Douglas, MC Ali&Cheba)

SOBOTA | 19. MAJ

11:00	Hengalnica	Delavnica zdravega nasmeha
15:00	Projekt Burger	
Požrtija 2018		
20:00	Bazen Kranj	
Zaključni koncert: zmagovalec Svežnja, Brothers moving, Jimmy Barka experience, Edo Majka& Band		

KRANJ, 11. - 19. MAJ

- TEDEN -

- MLADIH -

EDO MAAJKA - BROTHERS MOVING - ADI SMOLAR

SHEBY - AMN - SMRT BOGA IN OTROK - JIMMY BARKA EXPERIENCE

SILENT PARTY - STAND UP - TRUBAČI - MODNA REVIJA

HENGALNICA - PONYTHLON - PUB KVIZ - KARAOKE

KLUB ŠTUDENTOV
KRANJ

MESTNA OBČINA KRANJ

triglav